Într-o atmosferă de înălţător patriotism, ieri a fost sărbătorită împlinirea a 125 de ani de la revoluţia din 1848 şi a unui sfert de veac de la naţionalizarea principalelor mijloace de producţie

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLII Nr. 9542 | Duminică 17 iunie 1973 | 6 PAGINI — 30 BANI

„Pe baza proprietăţii socialiste comune asupra mijloacelor de producţie, a realizării în viaţă a principiilor repartiţiei socialiste, a comunităţii de interese între clasele şi categoriile sociale ale societăţii noastre, ale tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, se întăreşte şi se afirmă cu putere unitatea întregului popor în jurul partidului şi guvernului. Poporul e ferm hotărît să înfăptuiască politica internă şi externă elaborată de partid, care corespunde năzuinţelor sale vitale, viitorului de aur al României."

DIN CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU
pe care o publicăm astăzi

GRANDIOASA ADUNARE POPULARĂ DIN PIAŢA REPUBLICII

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

Dragi tovarăşi şi prieteni,

Marea adunare populară din Capitală este consacrată sărbătoririi a 125 de ani de la revoluţia burghezo-democratică din Muntenia şi a unui sfert de veac de la naţionalizarea principalelor mijloace de producţie din ţara noastră — evenimente de importanţă istorică pentru mersul înainte al României pe calea progresului şi civilizaţiei, a socialismului. **(Aplauze puternice ; urale).**

Cu acest prilej, doresc să vă adresez dumneavoastră, celor prezenţi aici, tuturor locuitorilor Capitalei, întregului nostru popor, un salut călduros şi cele mai bune urări din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat şi a guvernului, din partea mea personal. **(Aplauze puternice ; urale. Se scandează „Ceauşescu — P.C.R.").**

Deşi desfăşurate în epoci şi condiţii sociale diferite, cele două evenimente pe care le aniversăm astăzi se află într-o profundă şi organică interdependenţă. Atît revoluţia burghezo-democratică, cît şi actul naţionalizării care a marcat trecerea la revoluţia socialistă, reprezintă momente epocale în lupta poporului român pentru libertate şi dreptate socială, pentru independenţă şi neatîrnare, pentru dreptul de a fi stăpîn pe destinul său. **(Aplauze puternice ; urale prelungite).**

Stimaţi tovarăşi şi prieteni,

Am avut prilejul să evoc în ultimul timp — la Iaşi şi la Blaj — cauzele care au determinat şi împrejurările în care s-au produs evenimentele revoluţionare ce au cuprins, în 1848, ţările române. Aşa cum am mai arătat, revoluţia burghezo-democratică din Moldova, Transilvania şi Muntenia s-a desfăşurat simultan şi a avut un caracter unitar, fiind expresia aceloraşi cerinţe obiective ale dezvoltării societăţii româneşti, a ideaiurilor care animau pe toţi fiii acestui popor.

Se poate spune că revoluţia din Muntenia a avut cea mai mare amploare, a atras în vîltoarea ei cele mai largi forţe sociale, a îmbrăcat cele mai variate şi mai ascuţite forme de manifestare. La aceasta a contribuit şi faptul că la desfăşurarea evenimentelor au participat unii dintre cei mai reprezentativi gînditori şi revoluţionari paşoptişti, în rîndul cărora un rol de cea mai mare importanţă avea să joace, prin vasta sa cultură social-politică, prin radicalismul şi spiritul creator al concepţiilor sale, prin calităţile sale de organizator politic şi militant revoluţionar, Nicolae Bălcescu.

Marile frămîntări sociale ale anului 1848 ce zguduiau întreaga Europă aveau să-l găsească pe Nicolae Bălcescu în Franţa, pe barricadele revoluţionarilor parizieni, luînd parte la asaltul împotriva palatului regal, la răsturnarea monarhiei. Împreună cu alţi tineri progresişti români aflaţi la studii în Franţa, Nicolae Bălcescu se întoarce în luna martie a anului 1848 la Bucureşti, hotărît să acţioneze pentru precipitarea evenimentelor, pentru declanşarea revoluţiei în Principatele Române.

Paşoptiştii din Muntenia, Nicolae Bălcescu, Ion Heliade Rădulescu, C. A. Rosetti, fraţii Golescu şi alţii, trec la elaborarea programului revoluţiei, care preconiza atît reforme ce interesau burghezia liberală, cît, mai ales, revendicări social-politice ce priveau nemijlocit masele populare. Programul prevedea desfiinţarea privilegiilor de clasă ale boierimii, emanciparea clăcaşilor şi improprietărirea lor, egalitatea în faţa legii, drepturi politice pentru toţi cetăţenii, inclusiv pentru locuitorii de alte naţionalităţi. În program se cerea constituirea unei adunări obşteşti în care să fie reprezentate toate stările sociale şi care să aleagă domnitorul ţării pe termen de cinci ani, crearea unei gărzi naţionale care să apere cuceririle revoluţiei. O adunare constituantă trebuia să alcătuiască şi să voteze constituţia ţării. La loc de frunte în program se aflau înscrise, de asemenea, eliberarea naţională a poporului, cucerirea independenţei administrative şi legislative a ţării, neamestecul străin în treburile interne.

Măsurile severe, inclusiv arestarea unor revoluţionari, luate de domnitorul Bibescu, n-au putut împiedica răspîndirea ideilor revoluţiei şi solidarizarea maselor în jurul acestui program. În cadrul marii adunări de la Islaz, revendicările revoluţionarilor sînt însuşite într-o atmosferă de puternic entuziasm, adoptîndu-se istorica „Proclamaţie" care, după cum se cunoaşte, avea să devină în fapt, pentru întreaga perioadă a revoluţiei, însăşi constituţia ţării. Proclamaţia a determinat un uriaş avînt revoluţionar în întreaga ţară. Chiar în cadrul adunării de la Islaz masele trec la alegerea guvernului provizoriu — din care făceau parte Ion Heliade Rădulescu, Ştefan Golescu, Cristian Tell, Nicolae Pleşoianu, Radu Şapcă şi alţii — şi hotărăsc să ia în stăpînire Craiova, apoi Bucureştiul şi întreaga ţară.

Una din caracteristicile fundamentale ale evenimentelor revoluţionare din Muntenia o constituie faptul că, datorită sprijinului maselor populare, revoluţia a reuşit să cucerească pentru un timp puterea în stat, trecînd chiar la promulgarea unora din reformele

(Continuare în pag. a III-a)

Bucureşti, 16 iunie 1973. În această zi, cetăţenii Capitalei patriei — şi împreună cu ei întreaga ţară — au omagiat, retrăind cu vie emoţie şi intensă mîndrie patriotică, două evenimente istorice de seamă care au avut o , înrîurire profundă asupra evoluţiei societăţii româneşti : împlinirea a douăsprezece decenii şi jumătate de la revoluţia burghezo-democratică din Muntenia şi a unui sfert de veac de la naţionalizarea principalelor mijloace de producţie.

...Piaţa Republicii din Bucureşti. Este piaţa care evocă eroica rezistenţă a populaţiei Capitalei, care, la 19 iunie 1848, s-a ridicat cu arma în mînă să apere guvernul revoluţionar provizoriu, ameninţat de uneltirile reacţiunii interne şi externe, ce încerca să înăbuşe revoluţia. Şi tot aici, peste decenii, masele populare au participat la istoricul eveniment al proclamării republicii, în decembrie 1947 ; au venit să-şi exprime, în mari demonstraţii, în iunie 1948, satisfacţia şi aprobarea deplină faţă de actul revoluţionar al naţionalizării, care transforma în realitate vie visul de veacuri al făuritorilor bunurilor materiale, idealul ce înflăcărase pe vechii noştri socialişti, crezul luminos căruia comuniştii îi consacraseră activitatea lor revoluţionară.

În marea piaţă domneşte, în aceste clipe, o atmosferă entuziastă, sărbătorească.

Pe mari eşarfe roşii, care împodobesc edificiile Comitetului Central al partidului şi Palatului Republicii, sînt înscrise datele jubiliare „1848—1973", „1948—1973". Flamuri roşii şi tricolore încadrează portretul tovarăşului Nicolae Ceauşescu, înflăcăratul patriot şi revoluţionar comunist, conducătorul iubit al partidului şi statului român. Sînt înscrise, de asemenea, urările „Trăiască Partidul Comunist Român, în frunte cu secretarul său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu!", „Trăiască şi înflorească scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România !".

În această dimineaţă, în Piaţa Republicii, s-au adunat 80 000 de oameni din Capitală şi din ţară. Sînt muncitori, care au dobîndit, în acel istoric 11 Iunie 1948, dubla calitate de producători şi proprietari ai mij-

(Continuare în pag. a II-a)

Solemnitatea decernării unor înalte titluri şi ordine ale Republicii Socialiste România

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a înmînat simbătă, în cadrul unei solemnităţi, înalte distincţii conferite cu prilejul aniversării a 25 de ani de la naţionalizarea principalelor mijloace de producţie.

Este un moment solemn. Cei cărora astăzi conducătorul partidului şi statului le înmînează cele mai înalte titluri şi ordine, toţi cei decoraţi cu acest prilej — muncitori, maiştri, tehnicieni, ingineri, activişti de partid şi de stat — au merite deosebite, înscrise la loc de frunte în cronica anilor construcţiei cu succes a socialismului în patria noastră. Cei mai mulţi dintre ei sînt veterani ai bătăliilor conduse de partid, ai înfăptuirii actului revoluţionar, istoric, de acum 25 de ani, care a pus temelie trainică unui şir nesfîrşit de victorii în opera edificării noii orînduiri în patria noastră.

La solemnitatea înmînării înaltelor distincţii au luat parte tovarăşii Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraş, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeţ, Maxim Berghianu, Gheorghe Cioară, Florian Dănălache, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Ştefan Voitec, Constantin Băbălău, Cornel Burtică, Miron Constantinescu, Mihai Dalea, Aurel Duca, Ion Ioniţă, Vasile Patilineţ, Ion Păţan, membri ai Consiliului de Stat şi ai guvernului, conducători ai instituţiilor centrale şi ai organizaţiilor obşteşti.

Adresîndu-se celor distinşi **tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU** a spus :

Stimaţi tovarăşi,

Doresc ca, în numele Comitetului Central, al Consiliului de Stat, al guvernului şi al meu personal, să vă felicit pe dumneavoastră, pe toţi cei care au fost distinşi astăzi cu ordine şi medalii ale Republicii Socialiste România.

Acordarea acestor înalte distincţii — începînd cu titlul de Erou al Muncii Socialiste — constituie o expresie a aprecierii pe care conducerea de partid şi de stat o dă activităţii tuturor acelora — şi, deci, dumneavoastră în primul rînd — care, în condiţiile grele cînd s-a trecut la naţionalizarea mijloacelor de producţie, la dezvoltarea industriei noastre, la construcţia socialismului, aţi avut un rol important în realizarea politicii partidului nostru, precum şi o apreciere a activităţii acelora care înfăptuiesc astăzi cu consecvenţă politica partidului, programul elaborat de Congresul al X-lea şi Conferinţa Naţională cu privire la dezvoltarea în ritm înalt a industriei, a întregii economii naţionale.

Decorarea dumneavoastră, a celor cîtorva mii de oameni ai muncii — muncitori, tehnicieni, ingineri, directori — constituie, în acelaşi timp, o apreciere a tuturor oamenilor muncii, a clasei noastre muncitoare, care a realizat, de fapt, toate măsurile de naţionalizare, de construcţie a socialismului şi a dus pe umerii săi tot greul în aceşti ani şi care, prin muncă entuziastă, înaltă edificiul victorios al socialismului în România. (Aplauze puternice).

Încă o dată vă felicit pe dumneavoastră, pe toţi cei care au fost distinşi astăzi cu ordine şi medalii. Vă urez noi succese în activitatea dumneavoastră, multă sănătate şi multă fericire ! (Aplauze prelungite).

Cuvintele de apreciere deosebită ale secretarului general al partidului, urările adresate tuturor celor decoraţi cu acest prilej au fost subliniate cu îndelungi şi vii aplauze.

(Agerpres)

DECRETUL CONSILIULUI DE STAT

privind conferirea unor ordine şi medalii se publică în pagina a II-a

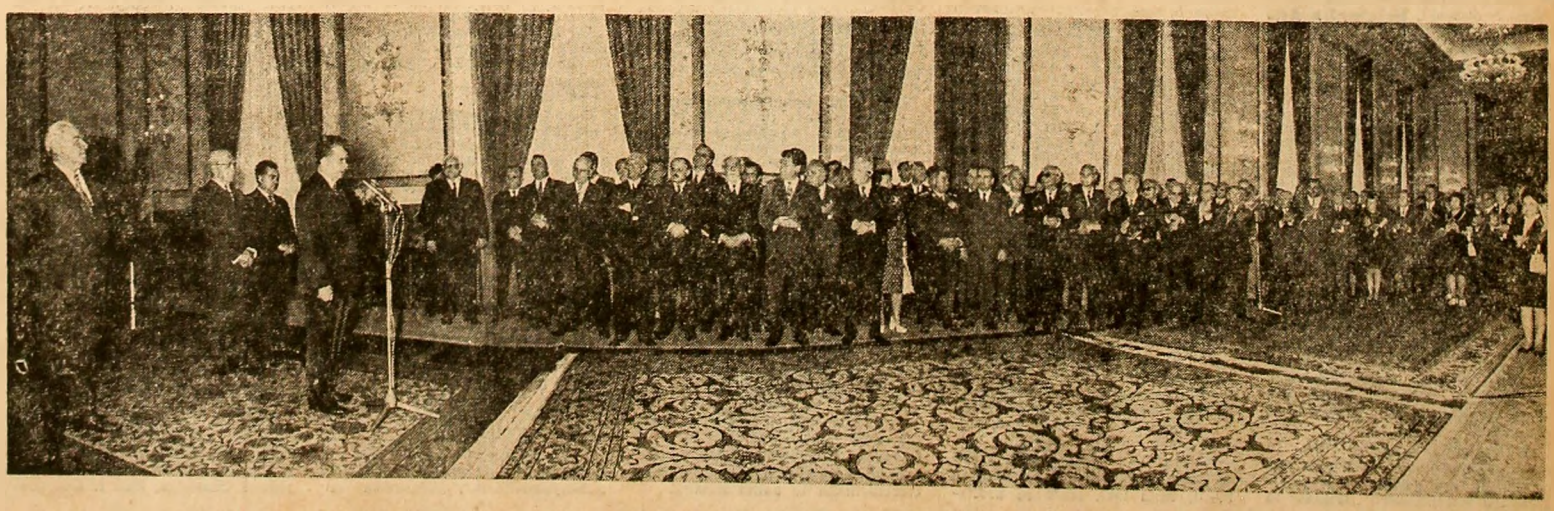

GRANDIOASA ADUNARE POPULARĂ DIN PIAȚA REPUBLICII

(Urmare din pag. 1)

lorilor de producție, sînt țărani cooperatori, intelectuali, militari și studenți — sînt creatorii de bunuri materiale și spirituale ce-și aduc, cu abnegație și hărnicie, contribuția la progresul și prosperitatea neîntreruptă a națiunii noastre socialiste. Printre ei se află reprezentanți ai primului detașament de conducători comuniști ai economiei: — cei dintîi directori-muncitori, care au asigurat, imediat după naționalizare, buna funcționare a uzinelor și fabricilor, au participat la înfăptuirea politicii de industrializare socialistă a țării, la înflorirea ei economică. Mulți dintre cei prezenți la marea adunare populară poartă portrete ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, steaguri roșii și tricolore, lozinci pe care sînt înscrise: „Trăiască Partidul Comunist Român, continuatorul celor mai înaintate tradiții revoluționare ale clasei muncitoare, ale poporului român !", „P.C.R. — Ceaușescu", „Stima noastră și mîndria — Ceaușescu-România", „Ceaușescu — România — pacea și prietenia", „Sub conducerea Partidului Comunist Român, înainte pentru înfăptuirea societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră", „Angajamentul nostru — cauza noastră: cincinalul în patru ani și jumătate".

Este ora 10,30. Zecile de mii de oameni ai muncii, participanți la adunarea populară, întîmpină cu multă căldură, cu urale și ovații pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, la ieșirea sa în balconul sediului partidului.

Sînt prezenți, la această mare sărbătoare, tovarășa Elena Ceaușescu, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, tovarășa Elena Maurer, tovarășii Emil Bodnaras, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Gheorghe Cioară, Florian Dănălache, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Ștefan Voitec, Constantin Băbălău, Cornel Burtică, Mihon Constantinescu, Mihai Dalea, Aurel Duca, Ion Ioniță, Vasile Patilineț, Ion Pățan, Ștefan Andrei, cu soțiile, precum și Constantin Pîrvulescu, Chivu Stoica, Ion Popescu-Puțuri, Alexandru Sencovici, Gheorghe Vasilichi, Anton Breitenhofer, militanți din illegalitate ai partidului și ai mișcării muncitorești din țara noastră, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și organizații obștești, personalități ale vieții noastre științifice și culturale.

Minute în șir nu contenesc aclamațiile mulțimii ce culminează, din nou, cu deviza întregului nostru popor — „Ceaușescu-P.C.R." — „Ceaușescu-România", simbolică exprimare a sentimentelor de stimă și prețuire față de cel a cărui viață și activitate revoluționară este indisolubil legată de tot ce se înfăptuiește în România socialistă spre binele și propășirea continuă a patriei, a națiunii.

Deasupra pieței răsună solemn imnul de stat al Republicii Socialiste România.

În această atmosferă de mare entuziasm, un grup de pionieri se apropie de secretarul general al partidului, oferindu-i garoafe roșii, omagiul tinerei noastre generații.

Cuvîntul de deschidere a adunării populare este rostit de tovarășul Gheorghe Cioară, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., primarul general al Capitalei, care a spus: Aniversăm astăzi două evenimente cu profunde semnificații pentru destinele poporului român: înfăptuirea la 125 de ani de la revoluția burghezo-democratică din 1848 și a unui sfert de veac de la înfăptuirea naționalizării principalelor mijloace de producție.

Salutăm cu prilejul acestei aniversări cu deosebită bucurie, pe cel mai iubit și mai stimat fiu al poporului român, secretarul general al partidului nostru, pe tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Piața de hotar între două epoci istorice, revoluția de la 1848 a dat grăitoare expresie hotărîrilor fiilor înaintași ai poporului nostru de a lichida vechile orînduiri, de a înfăptui unitatea tuturor românilor și a asigura independența națională a țării. Idealurile ei au continuat să dăluzească lupta maselor populare din întreaga perioadă care a urmat până la revoluția socialistă, găsindu-și întruchiparea în toate transformările și măsurile revoluționare care au avut loc în țara noastră. A devenit, însă, maselor populare, artizanului lor revoluționar misiunea istorică de a desăvîrși revoluția începută cu 125 de ani în urmă și a face ca înfăptuirea revoluției socialiste, asigurînd adevărata libertate socială și națională pe pămîntul României. O însemnătate crucială a fost în acest sens actul de la 11 iunie 1948, care a marcat trecerea la făurirea economiei socialiste și a creat condițiile pentru dezvoltarea multilaterală, economică, socială și culturală, a patriei noastre, a dus la creșterea prestigiului partidului și statului nostru în întreaga lume".

În cuvîntul său, **Hristache Anonache**, maistru la uzina „23 August", Erou al Muncii Socialiste, a spus:

Noi, muncitorii uzinei „23 August" din Capitală, ca de altfel întreaga noastră clasă muncitoare, revoluționară prin tradițiile și țelurile sale nobile, sîntem mîndri că aparținem unui popor care de milenii a dus o luptă demnă și neînfricată pentru libertate, pentru o viață mai bună și mai dreaptă.

Cu asemenea gînduri și cu frumoase fapte de muncă cinstesc muncitorii, inginerii și tehnicienii din uzina „23 August" împlinirea a 125 de ani de la revoluția din 1848 și unui sfert de veac de la istoricul act al naționalizării, prin care s-a înfăptuit, sub conducerea Partidului Comunist Român, „exproprierea expropriatorilor", măreața deviză proclamată de „Manifestul Comunist".

Păstrez vie în amintire clipa în care noi, muncitorii, în frunte cu comuniștii, am participat la naționalizarea întreprinderii „Malaxa" în care lucram. Un puternic entuziasm ne stăpînea pe fiecare în parte. Uzina devenise a noastră, a celor care trudiserăm din greu, a făuritorilor de bunuri materiale care eram hotărîți să avem grijă de ea, s-o apărăm la nevoie, să muncim neobosiți pentru dezvoltarea ei, spre binele nostru, al tuturor.

Astăzi, după 25 de ani care au trecut de la actul naționalizării, ne apar cu deosebită limpezime profundele transformări petrecute în economia națională ca urmare a aplicării politicii științifice a partidului nostru. Prefaceri revoluționare au avut loc și în viața uzinei „23 August". În prezent, în circa o lună realizăm întreaga producție a anului 1950, iar pînă la sfîrșitul cincinalului producția uzinei noastre va fi de 16 ori mai mare decît înainte de naționalizare.

Colectivul uzinei noastre a avut fericirea de a avea în mai multe rînduri, în mijlocul său, pe iubitul nostru conducător, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Vizitele dumneavoastră de lucru, stimate tovarășe secretar general, indicațiile prețioase pe care ni le-ați dat au constituit pentru noi o permanentă călăuză pentru îmbunătățirea muncii, dezvoltarea uzinei și soluționarea a numeroase probleme de muncă și de viață ale întregului colectiv.

Asigurăm conducerea partidului și statului, pe dumneavoastră, iubite tovarășe secretar general, că toți cei peste 12 000 salariați ai uzinei noastre, animați de dragostea profundă și devotament nețărmurit față de partid și patria socialistă, vom face totul pentru realizarea prevederilor actualului plan cincinal în patru ani și jumătate, sporindu-ne astfel contribuția la făurirea unei economii moderne, la propășirea poporului român pe calea socialismului și comunismului.

Sînt din comuna Islaz, de acolo unde în ziua de 9 iunie 1848 a pornit revoluția în Muntenia, a spus **Grigore M. Gheorghe**, președintele C.A.P. „Moldoveni" din această comună de pe meleagurile Teleormanului.

Frumoasa și bogata noastră istorie a ursit străvechii noastre așezări de la gura Oltului să fie satul unde au răsunat cu putere punctele proclamației care prevedeau pentru țărani pămîntul, libertatea, dreptatea mult visate de bunii și străbunii noștri.

Aceste nădejdi au fost însă împlinite numai în anii socialismului, sub conducerea partidului comunist, care ne-a făcut stăpîni pe casa noastră, pe munca noastră și pe țara noastră.

Noi, islăzenii, proprietari pe 9 600 pogoane de pămînt, ne străduim să muncim mai bine, să scoatem rod tot mai bogat pentru nevoile României, pentru noi. În tot ce înfăptuim simțim ajutorul partidului, al statului. Știm că prin istoricul act al naționalizării, pe care, de asemenea, îl aniversăm azi, au fost create condițiile pentru ca industria să sprijine tot mai mult dezvoltarea agriculturii. Numai județul nostru dispune azi de peste 6 000 tractoare și tot atîtea semănători și combine cu care lucrăm ogoarele.

Am realizat multe la noi la Islaz, dar nu ne vom opri aici. Ne-am gîndit de pe acum ca în 1975 să creștem producțiile de porumb la peste 7 000 kg. la hectar, să organizăm mai bine legumicultura și zootehnia, să obținem mai multe produse cu cheltuieli mai puține. Noi urmăm cu deplină încredere și devotament îndemnul dumneavoastră patriotic, tovarășe secretar general, adresat la Conferința Națională, de a făuri și de a lăsa urmașilor noștri un viitor minunat, un viitor comunist. Așa gîndim noi, cei din Islaz, să răsplătim munca și lupta înaintașilor noștri, așa înțelegem să participăm la înălțarea României noastre în comunism, călăuziți de partidul pe care ni l-am ales conducător, mai sus decît au visat cei de acum cinci pătrare de veac.

Revoluția română de la 1848 — a spus acad. **Miron Nicolescu**, președintele Academiei Republicii Socialiste România — reprezintă punctul culminant al unui întreg șir de momente ale acelei epoci de revoluție antifeudală începută la mijlocul secolului al XVIII-lea pe meleagurile noastre.

Condițiile specifice țărilor românești din acea vreme au făcut ca lupta împotriva orînduirii feudale și a dominației străine să se asocieze cu lupta pentru unitate națională și progres social, cuprinzînd masele populare în întreaga revoluție.

Ca reprezentant al academiei la această grandioasă evocare a revoluției române din 1848 aș a tot cé-a urmat de-a lungul celor cinci pătrare, nu pot să nu subliniez dăruirea totală pentru cauza revoluției a celor mai luminați bărbați ai țărilor românești de atunci. Un Kogălniceanu, un Nicolae Bălcescu, un Alecsandri, un Ion Ghica, un Heliade Rădulescu, un Simion Bărnuțiu, un Aron Pumnu, pentru a cita numai pe cîțiva din impresionantul batalion al intelectualilor anului '48, nu au fost numai creatori de limbă literară, cîtori ai culturii române moderne, ci s-au considerat mobilizați în serviciul cauzei poporului, în frunteа căruia s-au pus pentru a întrona libertatea politică și justiția socială. Ei au de două ori dreptul la recunoștința noastră; ei au demonstrat, prin viața și activitatea lor, că nici un om de știință sau de cultură nu se poate separa în preocupările sale de cauza poporului în mijlocul căruia trăiește și pentru care, pînă în cele din urmă, își duce munca sa creatoare.

Roadele revoluției din 1848 s-au cules nu dintr-odată, ci bucată cu bucată — în 1859, cînd două dintre cele trei principate românești s-au unit, constituind statul modern român, în 1877, cînd acest stat și-a cucerit independența politică, în 1918, cînd s-a făurit statul unitar național.

Mesajul revoluției de la 1848 a fost mai apoi părăsit de burghezie, dar însușit de clasa muncitoare și de partidul ei politic, făurit acum 50 de ani și transpus în viață de Partidul Comunist Român. Revoluția burghezo-democratică, începută în 1848, a fost mai apoi desăvîrșită după 1944 de oamenii muncii, sub conducerea P.C.R. Anul 1947, odată cu proclamarea republicii, a creat condițiile pentru trecerea la revoluția socialistă. În fine, în 1948, la exact un secol de la revoluție, poporul muncitor a devenit stăpîn deplin al principalelor mijloace de producție. Realizarea plenară, revoluția de la '48 și-a găsit-o, astfel, în anii socialismului, într-o formă nouă, superioară, cînd flamura independenței naționale, a libertăților și drepturilor democratice, a progresului, este purtată de data aceasta de clasa muncitoare condusă de partidul ei.

Îmi fac o datorie de onoare să amintesc aici întregii adunări, că în tot intervalul care s-a scurs de la anul '48 al secolului trecut pînă astăzi, intelectualii țării și-au spus răspînd cuvîntul în momentele hotărîtoare ale istoriei noastre moderne. Iar din anul '48 al secolului nostru, academia, prin membrii săi, prin unitățile sale, alături de toate unitățile de învățămînt, a dus o muncă susținută de formare a cadrelor științifice și tehnice, care să asigure, alături de clasa muncitoare, succesul trecerii mijloacelor de producție în mîna celor care produc.

Astăzi, după 125 de ani de la revoluția pașoptistă, cînd a venit „ziua fericită, ziua izbîndirii", pe care o visa Bălcescu, să ne legăm cu toții să împlinim cu hotărîre politica partidului și a statului, reprezentată înlăuntrul și în afara frontierelor țării noastre cu atîta strălucire și cu atît prestigiu de către tovarășul Nicolae Ceaușescu și să durăm în România societatea socialistă multilateral dezvoltată, exemplu de izbîndită împlinire pentru popoarele lumii.

Evenimentele pe care le evocăm astăzi, deși la distanță de un secol unul de altul, ilustrează grăitor lupta de veacuri a oamenilor muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități din patria noastră, a întregului nostru popor pentru o viață demnă, lipsită de exploatare și asuprire, pentru independență națională și libertate socială, a spus **Kovacs Andrei**, directorul Fabricii de confecții Miercurea Ciuc, județul Harghita.

Evocarea acestor evenimente constituie pentru noi toți un prilej însuflețitor de a ne înzeci eforturile în sporirea continuă a eficienței întregii noastre activități, pentru ridicarea patriei pe trepte tot mai înalte de progres și civilizație.

Aniversînd astăzi 25 de ani de la înfăptuirea naționalizării, nu pot să nu-mi amintesc că noi, cei care am participat la acest act istoric în fostul județ Ciuc, n-am avut o sarcină prea grea, nu multe au fost obiectivele de naționalizat; doar cîteva fabricuțe de cherestea răspîndite pe văile Mureșului, Oltului și Trotușului.

Altfel arată însă astăzi harta industrială a județului Harghita. Datorită politicii juste a partidului nostru comunist, de repartizare rațională pe teritoriu a forțelor de producție, grijii deosebite a conducerii de partid și de stat, personal a dumneavoastră, tovarășe secretar general, meleagurile de la poalele Harghitei, unde trăim și muncim în deplină frăție și unitate români și maghiari, cunosc un ritm accelerat de dezvoltare economică și socială. Numai în acest cincinal vor intra în funcțiune 25 de obiective și capacități de producție, care vor asigura peste 22 000 noi locuri de muncă. Semnificativ mi se pare și faptul că în perioada 1968—1973 numărul de salariați a crescut cu peste 24 000, dintre care 12 500 femei. Toate localitățile județului cunosc o dezvoltare economică și socială puternică, iar viața oamenilor este din zi în zi tot mai bogată în împliniri.

Pentru realizările minunate din acești ani, pentru viața noastră nouă, pentru perspectivele luminoase ce ne stau în față, adresez din partea oamenilor muncii români și maghiari din județul Harghita calde mulțumiri conducerii partidului, dumneavoastră personal, mult iubite tovarășe secretar general, și vă asigur că vom milita cu abnegație și dăruire pentru înfăptuirea exemplară a politicii partidului și statului nostru, pentru dezvoltarea multilaterală a orînduirii socialiste în scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România.

Aniversarea anului revoluționar 1848 și a actului istoric al naționalizării constituie pentru studențime, pentru întregul tineret al României socialiste un nou și minunat prilej de a ne manifesta dragostea față de partid și popor, față de patrie și de istoria ei bogată în fapte și pilde mărețe, a spus **Rodica Pîntea**, studentă la Facultatea de istorie a Universității București.

Patriotismul fierbinte al înaintașilor noștri, spiritul lor de dăruire, abnegație și eroism sînt pentru noi, tinerii, mărturii grăitoare, îmboldurii vii în desfășurarea unei activități cît mai rodnice, închinate patriei și poporului.

Noi știm că istoria se făurește în fiecare zi, prin munca noastră a tuturor, prin modul în care învățăm și muncim.

„Generațiilor de azi — spuneați dumneavoastră, tovarășe secretar general — istoria le-a hărăzit fericirea de a vedea înfăptuindu-se visurile și dorințele cele mai cutezătoare ale înaintașilor, lor le-a revenit misiunea de a făuri viitorul de aur al patriei".

În lumina semnificațiilor majore ale evenimentelor pe care le sărbătorim, datoria noastră de a ne instrui și forma ca cetățeni de nădejde ai României socialiste capătă dimensiuni cu atît mai mari cu cît, prin eforturile întregului popor, prin grija și sprijinul permanent al conducerii de partid și de stat, al dumneavoastră personal, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, noi, tinerii, avem create condiții de pregătire profesională și afirmare socială fără echivalent în istoria țării. Tocmai de aceea, în acest moment sărbătoresc, țin să reafirm adeziunea unanimă și deplină a tineretului, a studențimii la politica internă și externă a partidului și statului, hotărîrea noastră de a ne consacra întreaga energie și pricepere însușirii unor cunoștințe multilaterale, formării noastre ca buni specialiști și cetățeni capabili să contribuim la edificarea socialismului și comunismului în patria noastră.

Vă asigurăm, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, că tineretul, alături de ceilalți oameni ai muncii, nu va precupeți nici un efort și va lupta cu toată energia și elanul care-i sînt caracteristice pentru ca istoria vremurilor noastre să fie demnă de idealurile înaintașilor și de mărețele realizări ale prezentului nostru socialist.

Cu emoția și bucuria firească a participantului la actul naționalizării de la 11 iunie 1948 și la toate etapele drumului de împliniri parcurs de atunci, sub steagul clarvăzătorului nostru partid, ca om al muncii de naționalitate germană, permiteți-mi, iubiți conducători și dragi prieteni, să vă transmit dumneavoastră, tuturor, mesajul de profund atașament față de politica înțeleaptă a Partidului Comunist Român din partea colectivului de oameni ai muncii din Uzina mecanică-Sibiu, a spus **Martin Schobel**, maistru la această uzină.

Anul revoluționar 1848, 23 August 1944, 11 iunie 1948 sînt unele din coordonatele fundamentale ale luptei necurmate a poporului nostru pentru înfăptuirea aspirațiilor sale de progres, libertate și independență națională. Sîntem cu atît mai mîndri de ceea ce am reușit să înfăptuim pînă azi sub conducerea partidului. Este nespus de greu să cuprinzi în cîteva cuvinte saltul uriaș care desparte România anului 1948 de România socialistă de azi. Din nenumăratele exemple îl voi lua pe cel al uzinei în care lucrez. Aceasta era acum 25 de ani o fabrică cu 93 de salariați. În locul acestei fabricuțe modeste, noi, muncitorii români, germani, maghiari, sub conducerea minunatului nostru partid, am înălțat în anii luminoși ai socialismului o uzină modernă, demnă de epoca în care trăim. De la 500 000 lei producție globală în 1948, la 175 milioane în 1973 și 420 milioane lei în 1975. De la nici o sută de salariați în 1948, la 1 400 azi și la 2 600 în 1975.

Anii noștri, ani de puternic avînt și hărnicie, au adus profunde schimbări în viața țării, în viața fiecăruia dintre noi. Viața mea și a familiei mele din acești ani se țese intim cu viața uzinei însăși, drumul meu ca om se confundă cu drumul uzinei. Ea mi-a dat demnitatea muncii eliberate de exploatare, mîndria de cetățean cu drepturi depline al patriei noastre libere.

Pe aceste temelii materiale și morale, sînt bucuros că pot transmite, în acest ceas de sărbătoare, conducerii partidului, dumneavoastră, tovarășe secretar general, hotărîrea neclintită a celor ce muncesc și trăiesc înfrățiți în județul Sibiu — români, germani, maghiari — de a realiza cincinalul în patru ani și jumătate, de a ne consacra energia și priceperea înfloririi scumpei noastre patrii, România socialistă, de a face din ea o grădină înfloritoare pentru viața tuturor fiilor săi, de a făuri pe pămîntul ei comunismul.

În cuvîntul său, ing. **Ion Cristea**, directorul Șantierului naval Oltenița, a spus: Ducînd mai departe revoluția democratică și socială, pornită acum 125 de ani, partidul nostru a condus masele populare la înfăptuirea actului demnității naționale de la 23 August 1944, la cucerirea deplină a puterii politice și, după aceea, la trecerea mijloacelor de producție în stăpînirea întregului popor, în iunie 1948.

Pentru Șantierul naval Oltenița, unde lucram atunci ca muncitor, actul naționalizării a deschis drumul trecerii de la cele cîteva ateliere de reparat bărci pescărești la unitatea noastră modernă de azi, a doua ca mărime pe ramură, în care construim motonave, pasagere fluviale și cargouri ce se bucură de o bună apreciere atît în țară, cît și peste hotare. Ca vechi muncitor al acestei întreprinderi, mărturisesc cu mîndrie că, odată cu șantierul, am crescut și noi, constructorii de nave.

În acești douăzeci și cinci de ani am simțit permanent grija și preocuparea statornică a partidului de a face din Șantierul naval Oltenița — ca de altfel din toate unitățile industriale din întreaga țară — un obiectiv modern, de înaltă productivitate. Putem afirma că ne-am călit și am învățat prin grija și sub îndemnul partidului, ne-am însnirat din strălucitul dumneavoastră exemplu personal, iubite tovarășe secretar general Nicolae Ceaușescu, de a munci cu pasiune și dăruire revoluționară pentru propășirea națiunii noastre și înflorirea României socialiste.

În ultimul sfert de veac, producția șantierului nostru a cunoscut un înalt ritm de dezvoltare, întrecînd nivelul anului 1940 de peste cincizeci de ori. Traducînd în viață sarcinile ce ne revin din hotărîrile partidului, vom face totul pentru a spori aportul nostru la realizarea cincinalului înainte de termen.

Colectivul nostru asigură conducerea partidului nostru, pe dumneavoastră, stimate tovarășe secretar general, că vom munci și ne vom strădui să fim la înălțimea sarcinilor ce ne revin; în felul acesta vom duce mai departe, spre noi victorii, drapelul de muncă și de luptă ridicat de partid pentru bunăstarea și fericirea întregului nostru popor.

În aclamațiile mulțimii, în entuziasmul și însuflețirea generală, la cuvîntul tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**.

Cuvîntarea secretarului general al partidului — strălucită sinteză a evenimentelor revoluționare de la 1848, profundă analiză a semnificației actului revoluționar al naționalizării principalelor mijloace de producție de la 11 iunie 1948, a drumului parcurs de societatea noastră socialistă în ultimul sfert de veac, document programatic de înaltă valoare teoretică și practică — a fost urmărită cu deosebită atenție, fiind subliniată în repetate rînduri cu vii și îndelungi aplauze.

Văzduhul vibrează de urale și aclamații. Participanții își exprimă cu însuflețire simțămintele pe care le trăiesc în aceste momente deosebite, sentimentele de adînc respect față de tradițiile noastre revoluționare, împletite cu dragostea față de partid și secretarul său general, față de patria socialistă. Din zeci de mii de piepturi se înalță fierbinte cuvintele atît de scumpe tuturor: „Ceaușescu-P.C.R.", „Ceaușescu și poporul". Cei prezenți își manifestă hotărîrea de a înfăptui neabătut politica internă și externă a partidului, de a da viață hotărîrilor Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale, de a realiza înainte de termen cincinalul — obiectiv care s-a impus ca o cauză națională — de a îndeplini, în mod exemplar, sarcinile de plan și angajamentele asumate pe anul în curs, de a contribui cu toată energia la edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României.

Marea adunare populară din Piața Republicii a luat sfîrșit.

Într-o atmosferă de înălțător patriotism, mulțimea intonează, unită într-un singur glas, imnul de luptă al proletariatului de pretutindeni — Internaționala.

DECRET

privind conferirea unor ordine și medalii cu prilejul aniversării a 25 de ani de la naționalizarea principalelor mijloace de producție

Pentru merite deosebite în opera de construire a socialismului,

Cu prilejul aniversării a 25 de ani de la naționalizarea principalelor mijloace de producție,

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România

decretează:

ARTICOLUL 1. — SE CONFERĂ TITLUL DE EROU AL MUNCII SOCIALISTE ȘI MEDALIA DE AUR „SECERA ȘI CIOCANUL" tovarășilor: Aurel Boghici, director la Uzina mecanică Sinaia, județul Prahova, Gheorghe Bratosin, maistru la uzinele „Progresul" Brăila, Ioan Csiki, furnalist la Uzinele de fier Vlăhița, județul Harghita, Trandafira Fabricantu, țesătoare la întreprinderea „Țesătura" Iași, Constantin Frunză, director al întreprinderii „Frigocom" București, Samoilă Fodor, director al Întreprinderii de produse ceramice Sighișoara, Alexandru Gomoiu, pensionar, municipiul București, Miron Gurgui, pensionar, municipiul Brașov, Ion Iacobescu, șef serviciu la Centrala industrială bere, spirt, amidon — București, Manea D. Ionescu, pensionar, municipiul Ploiești, Gheorghe Iga, maistru la Întreprinderea minieră Baiza, județul Hunedoara, Gheorghe Marincean, director la combinatul de piele și încălțăminte „Clujana", Victor I. Neagoe, maistru la Secția aparataj centralizare C.F.R. Craiova, Eugenia Niculescu, țesătoare la Industria bumbacului București, Constantin Olteanu, maistru sculer la Întreprinderea de utilaj petrolier Tîrgoviște, Ion Perianu, pensionar, municipiul București, Gheorghe Petroiu, pensionar, municipiul București, Irimie Simăndan, director la I.A.S. sere — Arad, Ioan Strango, tîmplar la Întreprinderea de prelucrarea lemnului Satu-Mare.

ARTICOLUL 2. — SE CONFERĂ „ORDINUL MUNCII" CLASA I tovarășilor: Victor E. Butcă, muncitor forjor la uzina „Tîmpuri Noi", municipiul București, Ilie Gh. Butnaru, pensionar, municipiul Roman, județul Neamț, Ioan P. Bodea, director la Întreprinderea de panificație Deva, Maria F. Balekics, pensionară, municipiul Timișoara, Constantin D. Bolgiu, maistru la Uzina de utilaj chimic Ploiești, Elena I. Bacria, confecționer piese radio la uzina „Electronica", municipiul București, Irimie I. Creangă, șef de atelier la uzinele „Tractorul" Brașov, Ion Alex. Cristea, inginer-șef la Depoul C.F.R. Adjud, județul Vrancea, Oszcar Ferenz F. Dick, pensionar, orașul Caransebeș, județul Caraș-Severin, Mircea C. Drăgușinoiu, brigadier la fabrica de pîele și încălțăminte „Vilceana", județul Vîlcea, Gheorghe M. Dăiescu, tehnician la Uzina de vagoane, municipiul Drobeta Turnu-Severin, Mihai T. Drecin, pensionar, municipiul Arad, Nicolae M. Dascălu, pensionar, municipiul Iași, Gheorghe N. Dăscălescu, maistru mecanic la Uzina de mașini electrice, municipiul București, Constantin I. Dinescu, maistru mecanic la „Textila" — Pitești, Paraschiva N. Fotescu, pensionară, municipiul Sibiu, Ioan I. Gurban, forjor la Întreprinderea de vagoane Arad, Panaoote I. Grusuzache, pensionar, municipiul Galați, Simion I. Groza, director la fabrica „Sebeșul", județul Alba, Zoltan A. Hegyi, director la uzinele textile „Oltul", Sfîntu-Gheorghe, județul Covasna, Zoltan I. Halasz, lăcătuș, șef echipă la întreprinderea „Unio" Satu-Mare, Alexandru I. Ilieni, șef birou aprovizionare la Întreprinderea forestieră de exploatare și transporturi Cluj, Ludovic C. Illyes, director adjunct la Combinatul pentru industrializarea lemnului, oraș Comănești, județul Bacău Panait F. Ion, artificier la Fabrica de ciment, oraș Cernavodă, județul Constanța, Ioan I. Leș, pensionar, municipiul Baia Mare, Marin I. Mesaroș, rafinator la Întreprinderea de metale neferoase Baia Mare, Dumitru N. Mihai, director la Uzina de autoturisme Pitești, Niculae I. Merdescu, mecanic la Întreprinderea de reparații material aeronautic, municipiul București, Ioana T. Miclea, filatoare la întreprinderea „Dacia", municipiul București, Ion C. Mătase, pensionar, municipiul București, Șerban D. Nistor, șef centru la Întreprinderea de legume și fructe Constanța, Victor Gh. Opreșcu, director la Fabrica de ulei Alexandria, județul Teleorman, Ioan S. Obeadă, maistru principal la uzina „Ciocanul" Nădrag, județul Timiș, Iosif Pasuth, pensionar, Petroșani, Ion Gh. Polexe, director la Întreprinderea de industrie locală Alexandria, județul Teleorman, Petre V. Poenaru, matriițer la fabrica de șuruburi „Saligny" — Constanța, Petre T. Petcu, cazangiu la uzinele „Vulcan", municipiul București, Tănase S. Rusu, maistru modelor la uzina „Progresul" Brăila, Vasile I. Supuran, adjunct șef secție la Comitetul județean Hunedoara al P.C.R., Ana I. Szilagy, muncitoare la fabrica „Arta", Oradea, Ianoș Pavel Tubac, controlor tehnic la uzina „1 Mai" Ploiești, județul Prahova, Eugen Gh. Tiflea, maistru principal Exploatarea minieră Vatra Dornei, județul Suceava, Maria D. Vasilescu, muncitoare repansatoare la fabrica de ciorapi „Apollo", municipiul București, Grigore T. Vaidasigan, pensionar, municipiul Cluj.

ARTICOLUL 3. — SE CONFERĂ ORDINUL „STEAUA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA" CLASA A II-A tovarășilor: Ion D. Aflenei, maistru la Uzinele Chimice Române, municipiul București, Mihai M. Anton, director adjunct la Întreprinderea județeană de industrie locală Satu-Mare, Traian C. Baba, activist la Comitetul de partid al sectorului 2, București, Constantin D. Baciu, maistru la Fabrica de postav Buhuși, județul Bacău, Gheorghe D. Ban, pensionar, Timișoara, Nicolae I. Borcea, maistru la întreprinderea „Electromontaj" Sibiu, Gheorghe D. Bunea, pensionar, Galați, Ștefan A. Bekeși, pensionar, Arad, Ilie Gh. Ciobanu, pensionar, Piatra Neamț, David D. Crișan, pensionar, Deva, Constantin N. Constantinescu, mecanic auto la întreprinderea „Automatica", București, Andrei M. Dragomir, director la Întreprinderea metalurgică de utilaj tehnologic Ploiești, Gheorghe I. Ghișa, modelator la Uzina mecanică de mașini și utilaj minier Baia Mare, Constantin V. Hocing, pensionar, Iași, Florea I. Ispas, pensionar, Pitești, Carol P. Muntean, mecanic de locomotivă la întreprinderea „Victoria" Călan, județul Hunedoara, Ioana D. Marin, filatoare la Filatura română de bumbac, București, Otto C. Melentovici, maistru principal la Uzinele mecanice Timișoara, Ana I. Mihailovici, pensionară, orașul Orșova, județul Mehedinți, Grigore I. Nicolcioiu, muncitor la întreprinderea „Chimpex" Constanța, Ștefan S. Rădulescu, director general adjunct la Întreprinderea de distribuire a gazelor, București, Victor S. Smeu, tinichigiu la uzina „Laminorul" Brăila, Sloim F. Solomon, vicepreședinte al cooperativei „Prestațiunea", Iași, Vasile V. Somoghi, pensionar, orașul Găești, județul Dîmbovița, Marin Gh. Stan, pensionar, Ploiești, Lazăr I. Tăutu, șef secție la Întreprinderea județeană de gospodărie comunală Oradea, Petru I. Tebrean, pensionar, comuna Vama, județul Suceava, Nicolae St. Tudor, pensionar, București, Krum Alexandru A. Țăranu, director la Rafinăria Brașov, Ștefan A. Verdeț, pensionar, Reșița.

ARTICOLUL 4. — SE CONFERĂ ORDINUL „23 AUGUST" CLASA A II-A tovarășilor: Eumen M. Buracloc, șef mecanic la Întreprinderea de construcții-montaj pentru industria alimentară Tulcea, Ion T. Ene, pensionar, București, Iuliu P. Focht, pensionar, Reșița, Vasile I. Iordăchescu, șef secție la Întreprinderea viei și vinului, oraș Odobești, județul Vrancea, Lazăr M. Munteanu, pensionar, București, Ioan N. Munteanu, pensionar, Focșani, Nicolae A. Magda, prim-secretar al Comitetului orășenesc Caransebeș al P.C.R., județul Caraș-Severin, Gheorghe St. Silaev, director la Uzina mecanică Plopeni, județul Prahova, Constantin E. Stoica, pensionar, București, Dumitru M. Săracu, pensionar, București.

ARTICOLUL 5. — SE CONFERĂ „ORDINUL MUNCII" CLASA A II-A tovarășilor: Ana I. Albu, pensionară, Iași, Pătru C. Buia, pensionar, orașul Călărași, județul Ialomița, Iosif Ion I. Binder, maistru principal la întreprinderea „Electrometal" Timișoara, Marin I. Badea, pensionar, București, Costică Gr. Cralu, pensionar, Iași, Gheorghe M. Coman, electrician la uzina electrică „Someșul Rece" Cluj, Constantin I. Cristea, pensionar, București, Grigore I. Dobrea, pensionar, Bistrița, județul Bistrița-Năsăud, Francisc P. David, pensionar, Oradea, Alexandru A. Deli, pensionar, Timișoara, Stan Dudescu, pensionar, București, Gheorghe G. Făgărășan, maistru strungar la întreprinderea „Independența" Sibiu, Ștefan I. Florea, pensionar, Craiova, Anton P. Fazekas, muncitor la fabrica „Eprubeta" București, Dumitru St. Gheorghe, pensionar, Tîrgoviște, Pavel S. Ghincea, director la Întreprinderea de contractări și achiziții Brașov, Vasile A. Harabagiu, șef secție la C.F.R. Bîrlad, Nicolae I. Hanganu, pensionar, București, Lajos I. Iocsni, pensionar, Reșița, Mihai St. Iuhasz, șef atelier la Combinatul siderurgic Reșița, Dimitrie N. Juravle, pensionar, comuna Straja, județul Suceava, Iozsef I. Kovacs maistru la Uzina de produse sodice Ocna Mureș, județul Alba, Mihai M. Munteanu, mașinist tipograf la întreprinderea poligrafică „13 Decembrie", București, Elefterie M. Mitran, pensionar, Craiova, Anghel M. Metaxa, pensionar, București, Petre S. Pensari, pensionar, Galați, Stelian F. Rușină, pensionar, orașul Băicoi, județul Prahova, Gheorghe St. Teodorescu, director la Topitoria de în Blejoi, județul Prahova, Ștefan I. Tipilica, pensionar, orașul Mărășești, județul Vrancea, Vasile N. Toboșaru, pensionar, Tîrgoviște, Ion I. Vecerdea, pensionar, Rm. Vîlcea, Teodor C. Vescan, șef de birou la întreprinderea „Automecanica" Mediaș, județul Sibiu, Toma C. Vasile, activist la Comitetul de partid al sectorului 1, București, Iolanda F. Vincze, pensionară, Cluj.

Prin același decret au mai fost conferite 2 820 ordine și 3 198 medalii unor muncitori, maiștri, tehnicieni, ingineri, activiști de partid și de stat din întreaga țară, care au adus o contribuție deosebită la înfăptuirea actului naționalizării principalelor mijloace de producție, la opera de construire a socialismului în România.

Președintele Consiliului de Stat,
NICOLAE CEAUȘESCU

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. I)

programului adoptat la Islaz. Sub puternica presiune a maselor, însuşi domnitorul Bibescu este nevoit să accepte, la 11 iunie, revendicările paşoptiştilor şi guvernul alcătuit de aceştia. Amploarea victoriei dobîndite l-au făcut pe Bălcescu să aprecieze că **„Revoluţia de la 11 iunie a fost cea mai frumoasă ce s-a întîmplat vreodată la un popor"**.

Primele măsuri decretate de guvernul revoluţionar au fost înfiinţarea steagului naţional tricolor, ca simbol al suveranităţii de stat, desfiinţarea rangurilor boiereşti, desfiinţarea cenzurii, înfiinţarea gărzii naţionale. Totodată, a doua zi după instaurarea guvernului provizoriu, ziarul „Pruncul român" — primul ziar al revoluţiei — lansează apelul intitulat „Către fraţii noştri din Moldova", în care se spunea: **„Ceasul libertăţii a sunat pentru tot românul... Uniţi-vă cu noi, fraţi de dincolo de Milcov, peste undele lui vă întindem braţele, dorind cu inforare a vă da sărutarea fraţiei şi a libertăţii. Munteanu şi moldoveanu sînt toţi români, sînt fraţi, o singură naţie: uniţi-vă cu noi, goniţi pe tiranul a cărui nume va rămîne o pată veşnică în istoria ţării, înălţaţi stindardul libertăţii şi dobîndiţi-vă sfintele drepturi. Uniţi vom fi tari; uniţi vom sta împotriva oricărui vrăjmaş al libertăţii noastre. Trăiască libertatea! Trăiască România!"** (Aplauze puternice, prelungite; urale).

Caracterul larg de masă pe care l-a avut revoluţia din Muntenia este ilustrat şi de hotărîrea cu care populaţia a intervenit pentru apărarea guvernului provizoriu de manevrele contrarevoluţiei interne şi externe, pentru salvgardarea cuceririlor dobîndite prin luptă. Făcîndu-se ecoul stării de spirit generale, ziarul „Pruncul român" scria la 12 iunie: **„Am dobîndit libertatea, trebuie să ne arătăm şi vrednici de dînsa"**. O expresie a acestei voinţe a poporului o constituie impresionanta adunare de la 15 iunie de pe dealul Filaretului, unde peste 30 000 bucureşteni, precum şi un mare număr de ţărani veniţi din împrejurimile oraşului, au jurat solemn să apere programul revoluţionar pe care l-au recunoscut drept Constituţia ţării. Prin diferite maşinaţiuni, reacţiunea a reuşit să înlăture de două ori guvernul revoluţionar, dar tot de atîtea ori masele populare au acţionat cu fermitate şi l-au reinstaurat la cîrma ţării. Aceste intervenţii energice ilustrau gradul înalt de radicalizare a maselor, uriaşa forţă politică pe care o reprezentau, capacitatea lor de a-şi impune voinţa şi de a determina cursul evenimentelor istorice.

Revoluţia paşoptistă din Muntenia, activitatea guvernului provizoriu au avut şi o serie de limite, confuzii şi ezitări care au avut urmări negative în evoluţia raporturilor de forţe. Este concludentă în acest sens o scrisoare trimisă la 9 iulie, din Sibiu, de A. G. Golescu celor din Bucureşti, în care spunea: **„Să ne învirtoşim inimile, fraţilor, să apucăm o politică mai energică... A lăsa celui ce de două ori s-a revoltat în contra guvernului cimp deschis şi liber ca să se poată revolta şi a treia oară, aceasta nu mai este generozitate, ci numai o tristă şi periculoasă slăbiciune"**. La rîndul său, Nicolae Bălcescu, militînd pentru o ripostă categorică faţă de uneltirile reacţiunii, spunea: **„În împrejurări grele şi extraordinare trebuie măsuri extraordinare"**. Faptul că guvernul provizoriu de atunci n-a dat ascultare acestor îndemnuri, a tergiversat şi pînă la urmă a renunţat la aplicarea în viaţă a deciziei de desfiinţare a privilegiilor feudale şi de improprietărire a ţăranilor, a slăbit baza de masă a revoluţiei.

Factorul hotărîtor care a determinat însă înăbuşirea revoluţiei din Muntenia, ca de altfel din toate ţările române, a fost intervenţia străină. Înspăimîntată de succesul revoluţiei, reacţiunea internă face apel la sprijinul forţelor contrarevoluţionare din străinătate. Cele două mari puteri care îşi împărţeau dominaţia asupra Principatelor Române — imperiul otoman şi imperiul ţarist — îşi dau mîna şi de această dată în consensul de a reprima revoluţia din Muntenia. Trupele turceşti trec Dunărea şi înaintează spre Bucureşti. Aceasta a produs un puternic val de indignare în rîndurile poporului care-şi exprima hotărîrea de a înfrunta pe invadator, de a apăra cu orice preţ cuceririle revoluţiei, noile rînduieli pe care le instaura în ţară, libertatea şi neatîrnarea patriei. Peste două sute de mii de cetăţeni au ieşit pe străzile Bucureştiului pentru a apăra Capitala împotriva intervenţiei armatelor imperiului otoman. Această impresionantă voinţă de luptă a populaţiei întîrzie un timp atacarea Capitalei. La 12 septembrie însă, armatele lui Fuad-paşa iau cu asalt Bucureştiul. Populaţia oraşului, împreună cu ostaşii din cazărmile situate în Dealul Spirii opun o rezistenţă eroică. Neşterse vor rămîne în amintirea poporului actele de vitejie săvîrşite de detaşamentele de pompieri conduse de căpitanul Pavel Zăgănescu, de ostaşii regimentului 3, care s-au jertfit într-o înfruntare inegală, copleşiţi de superioritatea invadatorului, pentru salvarea cauzei sfinte a revoluţiei, pentru apărarea pămîntului patriei. **(Urale puternice, prelungite).**

Înfrîngerea rezistenţei populare de către oştile otomane şi intrarea apoi, la numai cîteva zile, în Muntenia, în Bucureşti a armatelor ţariste, venite, de asemenea, să înăbuşe lupta poporului răsculat, au pus capăt revoluţiei şi în această provincie românească.

Cerinţele obiective şi aspiraţiile vitale ale poporului nostru nu au putut fi înfăptuite în 1848, datorită împotrivirii forţelor reacţiunii interne, coalizării acestora cu reacţiunea internaţională. Aceasta a frînat evoluţia socială a României, a amînat cursul evenimentelor, dar nu a putut împiedica poporul român să dea împlinire ideialurilor sale de libertate, progres social şi o viaţă mai bună. După cum se ştie, la un deceniu de la revoluţia paşoptistă, prin voinţa poporului, Moldova şi Muntenia se unesc într-un singur stat, în pofida uneltirilor forţelor potrivnice interne şi externe, iar după aproape trei decenii se realizează idealul eliberării de sub jugul dominaţiei otomane a Principatelor Române — cucerirea independenţei de stat a României. **(Aplauze puternice, urale).**

Cursul desfăşurării evenimentelor revoluţionare de la 1848 din cele trei ţări româneşti a pus în evidenţă o serie de concluzii şi învăţăminte deosebit de preţioase pentru lupta ulterioară a poporului.

În primul rînd, un învăţămînt, s-ar putea spune cu caracter mai universal, este acela că forţele reacţionare interne fac totul şi se unesc cu tot ce este mai retrograd pentru a împiedica progresul societăţii. Ca să-şi salveze privilegiile şi dominaţia de clasă, ele sînt în stare să trădeze poporul, recurgînd la sprijin străin pentru înăbuşirea luptei închinate libertăţii, progresului social, independenţei naţionale a poporului.

În al doilea rînd, un învăţămînt, de asemenea de mare importanţă, este acela că ridicarea la luptă a forţelor revoluţionare, progresiste impune un program clar, care să-şi propună satisfacerea nevoilor şi cerinţelor maselor largi populare, care sînt forţa principală a oricărei revoluţii, a progresului social în întreaga lume. **(Aplauze puternice; se scandează „Ceauşescu şi poporul").**

În al treilea rînd, evenimentele de acum cinci pătrare de veac au demonstrat că pentru triumful revoluţiei este nevoie de unitate, disciplină de fier, spirit de sacrificiu; că este nevoie de o organizare fermă, de un conducător politic încercat care să ştie să unească şi să conducă masele populare în luptă, este nevoie de crearea forţelor armate proprii, care să asigure apărarea revoluţiei, a cuceririlor ei şi a independenţei naţionale. **(Aplauze puternice; se scandează „Ceauşescu — P.C.R.").**

Se poate spune că forţele progresiste din ţările române, revoluţionarii din acea perioadă au trăs o serie de învăţăminte. De aceea au ştiut să acţioneze în mod corespunzător în realizarea Unirii în 1859, în lupta pentru independenţa naţională. Mai cu seamă au tras învăţăminte forţele revoluţionare muncitoreşti, clasa muncitoare care a trecut la făurirea partidului său de avangardă, încă în 1893, creînd astfel statul major, forţa conducătoare a clasei muncitoare, a poporului pe calea revoluţiei socialiste, a luptei pentru socialism. **(Aplauze puternice; urale; se scandează „Ceauşescu — P.C.R.").**

Sînt cunoscute luptele sociale şi naţionale desfăşurate de poporul nostru după 1848, atît victoriile cît şi înfrîngerile pe care le-a suferit. Ceea ce a caracterizat întreaga perioadă de după 1848 a fost mersul ascendent al poporului nostru, întărirea forţelor progresiste, revoluţionare care au luat un nou avînt odată cu dezvoltarea clasei muncitoare, cu înfiinţarea Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România, şi, apoi, odată cu înfiinţarea Partidului Comunist Român, în 1921, care a ridicat pe o treaptă superioară întreaga luptă de clasă pentru progres social şi libertate naţională a întregului popor. **(Aplauze, urale puternice).**

După cum se ştie, în desfăşurarea vieţii internaţionale, în schimbarea radicală a cursului istoriei mondiale, un rol de importanţă istorică epocală l-a avut Marea Revoluţie din Octombrie, care a deschis drumul eliberării de clasă, al eliberării sociale, al înfăptuirii idealurilor de dreptate socială, al revoluţiei proletare şi făuririi socialismului. **(Aplauze puternice. Se scandează: „Ceauşescu—P.C.R.").** Pe drumul deschis de Revoluţia din Octombrie au păşit apoi noi popoare, printre care şi poporul român. În noile condiţii istorice, sociale, politice a fost posibil ca popoarele dintr-un şir de ţări să obţină victoria asupra duşmanului de clasă, să ridice steagul socialismului. Aşa s-a putut ca, alături de tricolor, care a fost creat în 1848, să apară, după un secol, steagul roşu; înfrăţite, ele constituie simbolul unităţii şi hotărîrii poporului nostru de a lupta pentru independenţă, libertate, pentru socialism şi comunism. **(Aplauze puternice; urale; se scandează: „Ceauşescu—P.C.R.").**

După un secol de la revoluţia burghezo-democratică din 1848, după un veac de îndîrjită şi eroică luptă de clasă, proletariatul, în alianţă cu ţărănimea, unind în jurul său intelectualitatea, forţele largi populare, toţi oamenii muncii, fără deosebire de naţionalitate, a reuşit să pună pentru totdeauna capăt dominaţiei exploatatorilor, să cucerească puterea politică şi economică în stat. Clasa muncitoare a devenit clasa conducătoare în societatea noastră socialistă. **(Urale, aplauze puternice, prelungite).**

O coincidenţă istorică, plină de profunde semnificaţii sociale, face ca chiar în ziua proclamării guvernului revoluţionar de la 1848 să fi avut loc, tot la 11 iunie, în 1948, cu o sută de ani mai tîrziu, actul smulgerii pe cale revoluţionară, din mîinile claselor exploatatoare, a principalelor mijloace de producţie şi trecerea la făurirea societăţii socialiste în România **(Aplauze puternice, urale).**

În pregătirea şi înfăptuirea actului istoric al naţionalizării, partidul nostru a pornit de la teza marxistă potrivit căreia construirea socialismului este de neconceput fără lichidarea proprietăţii capitaliste şi crearea proprietăţii socialiste asupra mijloacelor de producţie. În genialele lor lucrare, „Manifestul Partidului Comunist", Marx şi Engels scriau: **„Proletariatul va folosi dominaţia lui politică pentru a smulge burgheziei, pas cu pas, întregul capital, pentru a centraliza toate instrumentele de producţie în mîinile statului, adică în mîinile proletariatului organizat ca clasă dominantă şi pentru a mări cît se poate de repede masa forţelor de producţie".** Această teză marxistă a fost înscrisă de la început pe steagul mişcării revoluţionare din România, figurînd încă în programul Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din 1893.

Sub conducerea partidului comunist, clasa muncitoare şi-a îndeplinit cu cinste misiunea istorică, revoluţionară, de eliberare socială a tuturor oamenilor muncii, de avangardă a poporului pe drumul socialismului. O importanţă deosebită pentru obţinerea victoriei a avut unificarea partidului comunist şi a partidului social-democrat, făurirea în februarie 1948 a partidului unic marxist-leninist al clasei noastre muncitoare.

Prin naţionalizare a luat naştere în economia naţională sectorul socialist, lichidîndu-se, în industrie, contradicţia dintre caracterul social al producţiei şi însuşirea privat-capitalistă. Naţionalizarea, crearea proprietăţii socialiste au deschis calea trecerii la conducerea planificată a economiei naţionale, la folosirea conştientă a legităţilor economice în interesul sporirii avuţiei naţionale, al dezvoltării armonioase a forţelor de producţie. S-au creat premisele aplicării politicii de industrializare socialistă, condiţie a lichidării într-un termen scurt a înapoierii moştenite din trecut, a întăririi independenţei naţionale, a ridicării nivelului de bunăstare şi civilizaţie al întregului nostru popor.

Pe baza acestei politici, desfăşurate cu consecvenţă de partid, industria a devenit ramura conducătoare a economiei naţionale, principalul factor al progresului economic şi social. Este grăitor în acest sens faptul că în anul 1972 am realizat o producţie industrială globală de 25 de ori mai mare decît în anul naţionalizării. Ritmul anual de creştere a producţiei industriale a fost în această perioadă de 14,3 la sută, la nivelul celor mai înalte ritmuri realizate pe plan mondial. Se poate spune că, în cursul ultimelor două cincinale, nu există judeţ sau oraş mai important al ţării în care să nu fi fost construite întreprinderi industriale. Privind retrospectiv, constatăm că, practic, am creat în acest sfert de secol o industrie nouă, bazată pe tehnica avansată, pe cuceririle ştiinţei moderne.

Edificarea societăţii socialiste a impus, ca o necesitate obiectivă, cooperativizarea agriculturii, crearea proprietăţii socialiste — de stat şi cooperatiste — la sate, care a marcat desfiinţarea oricărei forme de exploatare în ţara noastră, lichidarea definitivă a moşierimii şi burgheziei, a claselor exploatatoare, generalizarea relaţiilor de producţie socialiste, ceea ce a însemnat victoria pentru totdeauna a socialismului în patria noastră. **(Aplauze puternice, prelungite).** Ca urmare a transformării socialiste şi înzestrării tehnice a agriculturii, a muncii entuziaste a întregii ţărănimi, producţia globală vegetală şi animală a marcat o creştere însemnată, fiind în 1972 de 3,3 ori mai mare decît în 1940.

Dezvoltarea economică a creat condiţii pentru intensificarea participării României la diviziunea internaţională a muncii. Volumul comerţului exterior al ţării noastre a fost în anul 1972 de 11 ori mai mare decît în 1950, s-au dezvoltat acţiunile de cooperare economică şi tehnico-ştiinţifică. În prezent ţara noastră întreţine relaţii economice cu 110 state ale lumii.

Au avut loc profunde schimbări în fizionomia generală a societăţii româneşti. S-a amplificat şi perfecţionat învăţămîntul de toate gradele, s-a intensificat cercetarea ştiinţifică, au înflorit cultura şi arta, s-a ridicat nivelul de cunoştinţe al întregului popor. Progrese mari s-au obţinut în îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale oamenilor muncii — ţelul suprem şi scopul final ale întregii politici de construcţie socialistă promovată de partidul nostru. Tot ceea ce facem are drept scop ca omul să ducă o viaţă tot mai bună, liberă şi demnă, o viaţă fericită. **(Aplauze puternice).**

În ultimii 25 de ani venitul naţional a crescut de circa 13 ori. Pe această bază s-a asigurat creşterea salariului real: în 1972 salariul mediu a fost de circa 1 500 lei, faţă de aproximativ 300 lei în 1948. Veniturile reale ale ţărănimii au sporit la 900 lei pe o persoană activă. În aceşti 25 de ani, cheltuielile social-culturale pe locuitor au crescut de peste 10 ori; s-a extins şi îmbunătăţit ocrotirea sănătăţii publice, s-a dezvoltat reţeaua de creşe, cămine şi cantine, s-a îmbunătăţit şi diversificat deservirea cetăţenilor de la oraşe şi sate, volumul vînzărilor de mărfuri crescînd de circa 13 ori.

România a căpătat o structură socială nouă, fiind alcătuită din clase şi categorii sociale care îşi întemeiază existenţa pe proprietatea socialistă — de stat şi cooperatistă — asupra mijloacelor de producţie. Clasa muncitoare, ţărănimea şi intelectualitatea sînt strîns unite prin interese şi idealuri comune. Pe baza politicii partidului de deplină egalitate în drepturi a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, a creării posibilităţilor de afirmare egală a tuturor celor ce muncesc în sfera vieţii sociale, între oamenii muncii români şi cei ai naţionalităţilor conlocuitoare s-a realizat o strînsă frăţie şi unitate în munca şi lupta pentru înflorirea patriei socialiste comune.

Una din cele mai mari cuceriri ale socialismului pe pămîntul României se poate spune că este înfăptuirea politicii naţionale marxist-leniniste, de deplină egalitate în drepturi între toţi cetăţenii patriei. **(Aplauze puternice, urale; se scandează: „Ceauşescu-P.C.R.!", „Ceauşescu şi poporul!").**

Pe baza proprietăţii socialiste comune asupra mijloacelor de producţie, a realizării în viaţă a principiilor repartiţiei socialiste, a comunităţii de interese între clasele şi categoriile sociale ale societăţii noastre, ale tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, se întăreşte şi se afirmă cu putere unitatea întregului popor în jurul partidului şi guvernului. Poporul e ferm hotărît să înfăptuiască politica internă şi externă elaborată de partid, care corespunde năzuinţelor sale vitale, viitorului de aur al României. **(Urale prelungite, aplauze).**

Acum, la a 25-a aniversare a trecerii mijloacelor de producţie în mîna statului socialist, putem afirma cu îndreptăţită mîndrie că clasa noastră muncitoare a făcut proba unei uriaşe forţe constructive, pusă în slujba progresului, a dat dovadă de capacitate revoluţionară, de un înalt eroism şi spirit de sacrificiu, a dovedit că ştie să conducă mai bine, fără capitalişti, că ştie să asigure dezvoltarea şi înflorirea întregii noastre naţiuni socialiste. **(Aplauze puternice, urale).** Iată de ce doresc ca la această mare adunare populară să aduc, în numele conducerii noastre de partid şi de stat, cele mai calde felicitări clasei muncitoare, clasa conducătoare a societăţii, să-i urez să-şi îndeplinească în veci, cu cinste, misiunea măreaţă de a asigura libertatea, independenţa, fericirea poporului, făurirea comunismului în România. **(Aplauze puternice, urale; se scandează: „Ceauşescu-P.C.R.!").**

De asemenea, consider necesar ca la această mare adunare să afirmăm din nou rolul istoric pe care l-a avut alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănime, rolul important pe care l-a avut ţărănimea — multă vreme majoritatea populaţiei ţării — care a înţeles că interesele sale, viitorul său sînt legate de clasa muncitoare, că numai în alianţă şi sub conducerea clasei muncitoare îşi poate realiza ţelurile şi care a acţionat ferm sprijinind şi înfăptuind cu eroism şi abnegaţie toate măsurile adoptate de partid. Iată de ce putem spune că şi ţărănimea a fost participantă la înfăptuirea naţionalizării mijloacelor de producţie din industrie şi apoi, după cum ştiţi, părtaşă activă la lichidarea moşierimii şi chiaburimii, la cooperativizare, la făurirea socialismului la sate, la triumful, în întreaga ţară şi în toate sectoarele, al economiei unitare socialiste. De aceea, doresc să adresez ţărănimii calde felicitări şi urarea de a face totul pentru progresul continuu al agriculturii noastre socialiste. **(Aplauze puternice; urale).**

Nu aş fi însă complet dacă nu aş menţiona, de asemenea, rolul important pe care l-a jucat intelectualitatea patriei noastre. Este un lucru bine cunoscut că însăşi în activitatea revoluţionară, în mişcarea noastră muncitorească mulţi intelectuali s-au alăturat partidului, şi-au închinat forţele cauzei revoluţiei. Mulţi intelectuali de seamă, progresişti, au jucat un rol activ în lupta poporului. După 23 August, cea mai mare parte a intelectualităţii, cei mai de seamă intelectuali s-au alăturat partidului, au devenit membri de partid sau au acţionat sub îndrumarea partidului, aducînd o contribuţie de mare însemnătate la triumful revoluţiei socialiste, la cauza construirii socialismului. **(Aplauze şi urale puternice).** După cum se ştie, cînd am trecut la construcţia socialistă numărul intelectualilor era relativ mic, era chiar foarte mic faţă de necesităţile care stăteau în faţa noastră în edificarea noii orînduiri sociale. De aceea, pe prim plan s-a pus problema făuririi intelectualităţii necesare diferitelor domenii de activitate. Într-un timp istoric scurt s-au ridicat sute de mii de noi intelectuali din rîndul clasei muncitoare şi al ţărănimii. Iată de ce putem afirma că socialismul a creat o intelectualitate cu totul nouă, în care s-a înglobat şi vechea intelectualitate, că intelectualitatea de astăzi aparţine prin toate fibrele sale clasei muncitoare, ţărănimii, este strîns legată de popor, împreună cu care constituie o forţă puternică în făurirea socialismului în România. **(Urale puternice, aplauze).** La această adunare adresez şi intelectualităţii noastre un salut călduros, felicitări şi urarea de a-şi pune şi în viitor întreaga capacitate în slujba progresului, făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate. **(Aplauze puternice, urale).**

Odată cu trecerea la făurirea noii orînduiri sociale, o problemă de prim ordin care s-a pus în faţa partidului şi statului nostru a fost problema cadrelor necesare conducerii industriei, agriculturii, întregii activităţi. După cum ştiţi, cea mai mare parte a directorilor întreprinderilor naţionalizate au fost muncitori, vechi comunişti, socialişti, revoluţionari, care s-au angajat în faţa tovarăşilor lor din întreprinderi, a întregului popor să administreze, să conducă noile întreprinderi. Au trecut 25 de ani. Trebuie să spunem că aproape totalitatea acestor tovarăşi şi-au îndeplinit cu cinste îndatoririle. Unii dintre ei încă mai conduc şi astăzi întreprinderi şi trebuie să spunem — aşa cum aţi auzit de altfel şi în cuvîntările de azi — că faţă de ceea ce s-a naţionalizat, ceea ce există astăzi nici nu mai suferă comparaţie. Dacă m-aş referi la Bucureşti, pe vechile întreprinderi naţionalizate s-au construit uzine de 4—5 şi chiar de 10 ori mai mari. Odată cu creşterea întreprinderilor au crescut oamenii, au crescut cadrele conducătoare, directorii, au crescut forţele tehnice, a crescut conducerea economiei noastre socialiste. Trebuie spus că aceste cadre ridicate din masă au jucat un rol de mare însemnătate în obţinerea tuturor succeselor şi realizărilor pe care le-am dobîndit. De aceea, doresc să aduc cele mai calde felicitări, atît celor care acum sînt la pensie, cît şi celor care îşi desfăşoară încă activitatea, urîndu-le realizarea tuturor dorinţelor, succese tot mai mari în activitate, în viaţă, multă sănătate şi fericire. **(Aplauze puternice, urale).**

Cînd am vorbit de muncitori, de ţărani şi intelectuali i-am avut în vedere pe toţi cetăţenii, fără deosebire de sex. Dar nu aş putea totuşi să nu mă refer, în această adunare, la rolul însemnat pe care l-au avut femeile, care au participat activ la realizarea tuturor măsurilor şi hotărîrilor partidului nostru, cărora socialismul le-a acordat drepturi depline, posibilităţi de a-şi aduce contribuţia activă la mersul înainte în toate domeniile de activitate. De aceea v-aş ruga să-mi permiteţi să exprim felicitări, din partea conducerii de partid şi de stat, femeilor patriei noastre. Dorindu-le multă sănătate, multă fericire, le urez să obţină în activitate şi în viaţă noi succese, să facă totul pentru a-şi îndeplini menirea pe care o au în societatea noastră socialistă, în dezvoltarea continuă a naţiunii noastre. **(Aplauze puternice, urale. Se scandează „Ceauşescu — P.C.R."; „Ceauşescu şi poporul").**

Nu aş putea să nu mă refer, de asemenea, la minunatul nostru tineret, care în acei ani a răspuns cu înflăcărare şi entuziasm tuturor chemărilor partidului. După naţionalizare, tinerii au trecut la formarea brigăzilor de muncă patriotică şi au realizat mari obiective în transporturi, în industrie, în agricultură. De tot ceea ce s-a făurit în aceşti 25 de ani este legat şi numele tineretului patriei noastre, entuziasmul, forţa sa creatoare. Trebuie să spun cu multă satisfacţie că tineretul îşi îndeplineşte şi astăzi, în toate domeniile de activitate, rolul şi misiunea sa, face totul pentru a-şi însuşi cuceririle ştiinţei, culturii, meseriile corespunzătoare, pentru a putea astfel ca mîine să contribuie la înfăptuirea programului minunat de înălţare pe noi culmi a patriei noastre. Iată de ce adresez, şi cu această ocazie, cele mai calde felicitări tineretului patriei noastre, urările de a învăţa, de a se pregăti tot mai bine pentru a duce înainte cuceririle revoluţionare, ridicîndu-le pe noi culmi, spre comunism. **(Aplauze puternice, urale; se scandează „Ceauşescu şi poporul").**

Cînd am vorbit de învăţămîntele revoluţiei din 1848 m-am referit la problema statului şi a armatei. Trebuie să menţionez că una din marile cuceriri ale revoluţiei socialiste constă în făurirea statului nou, proletar, al muncitorilor şi ţăranilor, care a ştiut să organizeze şi să conducă întreaga activitate de făurire a revoluţiei socialiste. Experienţa noastră de 25 de ani demonstrează că o necesitate a transformării revoluţionare a societăţii este puterea politică organizată, statul socialist care să asigure atît zdrobirea oricărei împotriviri contrarevoluţionare, cît şi apărarea cuceririlor poporului, independenţa patriei, bunăstarea şi fericirea întregii naţiuni. **(Aplauze puternice, prelungite; urale).**

Am înţeles că este necesar să avem o armată puternică; am făcut şi facem totul pentru dotarea, pentru pregătirea politică şi militară a armatei noastre, — pavăza de nădejde a cuceririlor revoluţionare, garanţia că întotdeauna poporul va fi în stare să-şi apere viaţa nouă, socialistă, patria, împotriva oricăror atacuri imperialiste. **(Aplauze puternice, prelungite, urale).**

Întărind statul socialist ne-am ocupat şi de întărirea aparatului Ministerului de Interne, a securităţii, ca organe ale clasei muncitoare chemate să apere revoluţia. Vom face totul şi în viitor ca aceste organe să servească întotdeauna cauza revoluţiei, poporul şi numai poporul. **(Aplauze puternice; urale).**

Sînt cunoscute preocupările şi măsurile luate de partidul nostru pentru crearea cadrului organizat de participare a întregului popor la dezbaterea şi adoptarea principalelor hotărîri privind politica internă şi internaţională, la conducerea societăţii. Avem şi pe această cale succese remarcabile. Dezvoltăm şi vom dezvolta continuu democraţia socialistă, considerînd că socialismul înseamnă făurirea de către poporul însuşi a destinului său, că numai în aceste condiţii este garantată victoria socialismului şi comunismului. **(Aplauze puternice, urale).**

Menţionînd toate acestea, nu uit nici un moment, şi nu trebuie să uităm cu toţii nici un moment, că în aceşti ani a trebuit să învingem multe greutăţi, a trebuit să facem multe eforturi pentru a obţine succesele de astăzi, că au fost

(Continuare în pag. a IV-a)

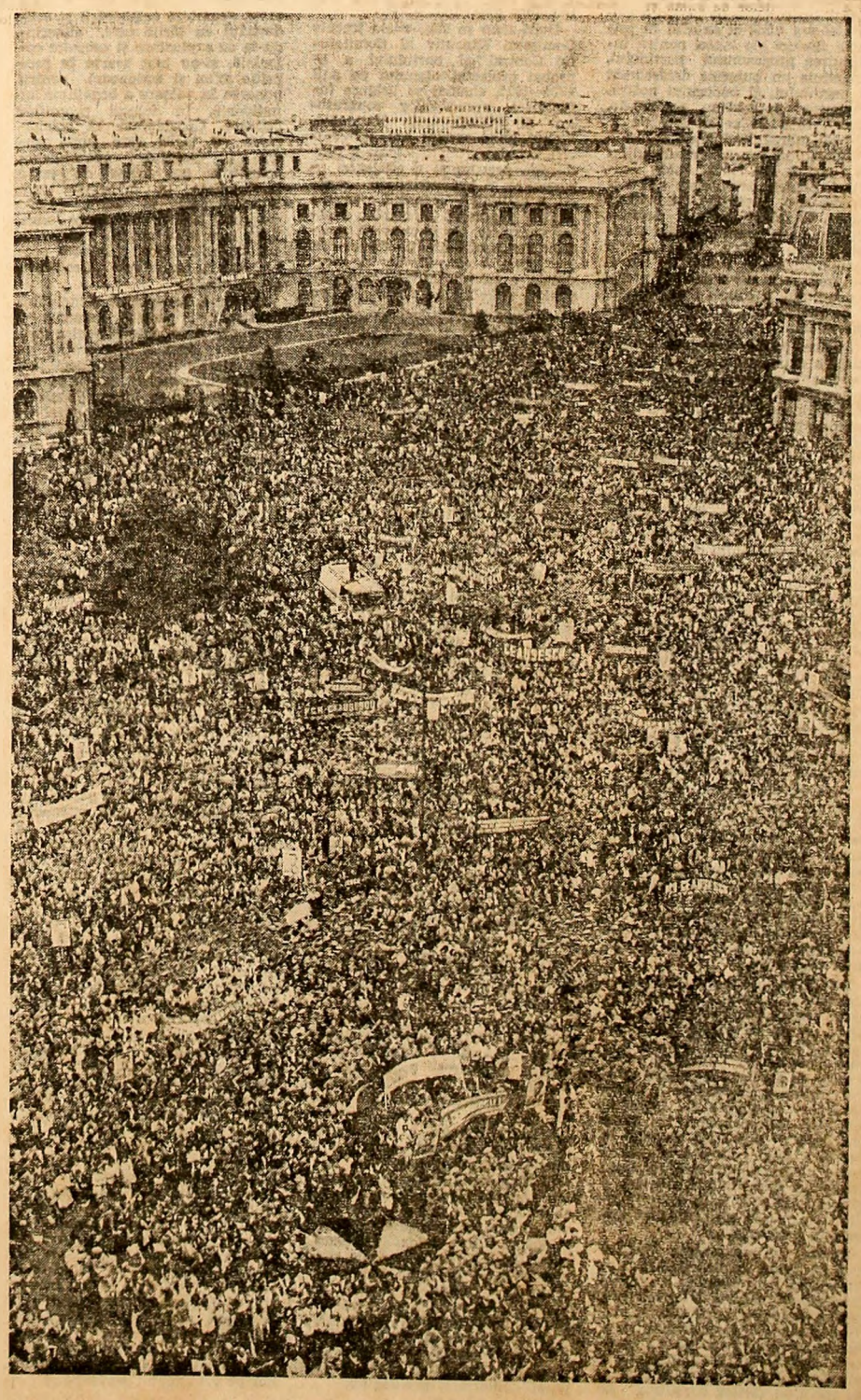

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. a III-a)

comise şi greşeli, unele străine de însăşi esenţa societăţii socialiste. Privind însă retrospectiv întreaga această perioadă, putem afirma cu îndreptăţită mîndrie că poporul nostru, sub conducerea gloriosului său partid comunist, a ştiut să învingă toate greutăţile, să înlăture din cale toate piedicile, să lichideze o serie de ilegalităţi şi deformări ale socialismului şi să asigure mersul continuu înainte al României, victoria socialismului. Poporul făureşte cu succes societatea socialistă care asigură condiţii tot mai bune de viaţă şi care deschide minunate perspective pentru noi şi noi succese în toate domeniile de activitate. (Aplauze puternice, prelungite).

Făcînd acest măreţ bilanţ, nu putem să nu constatăm, de asemenea, cu îndreptăţită satisfacţie faptul că în toţi aceşti ani, în toate momentele, Partidul Comunist Român s-a aflat la datorie, şi-a îndeplinit misiunea cu cinste, şi-a închinat întreaga activitate cauzei revoluţiei. Am obţinut toate succesele datorită faptului că am avut un partid puternic, unit, care a ştiut întotdeauna să găsească căile pentru învingerea greutăţilor, pentru asigurarea mersului înainte. Partidul nostru, care şi-a cîştigat stima, dragostea şi încrederea întregului popor, îşi îndeplineşte cu cinste rolul de forţă politică conducătoare a întregii societăţi socialiste. (Aplauze puternice, prelungite).

Doresc să menţionez aportul pe care l-au adus comuniştii, organizaţiile de partid la dezvoltarea industriei, agriculturii, ştiinţei şi culturii. Partidul nostru a devenit o forţă uriaşă care numără 2,3 milioane de membri. Nu există sector de activitate unde să nu fie prezenţi comuniştii, unde ei să nu acţioneze pentru unirea eforturilor întregului popor, pentru înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului. Fiind în Capitală, nu aş putea să nu menţionez aportul de mare însemnătate adus de organizaţia de partid din Bucureşti la înfăptuirea politicii partidului. Rog să nu fiu rău înţeles, să nu se creadă că părtinesc organizaţia din Bucureşti pentru că am intrat aici în partid. Dar trebuie spus că, realmente, şi în anii de ilegalitate şi după 23 August, şi astăzi, organizaţia de partid a Capitalei s-a aflat şi se află în primele rînduri ale luptei pentru înfăptuirea programului partidului, constituie un puternic detaşament al partidului, al poporului nostru. (Aplauze puternice, prelungite, urale). Iată de ce doresc, de la această măreaţă adunare, adresînd comuniştilor, tuturor organizaţiilor de partid din ţară calde felicitări pentru activitatea pe care au depus-o împreună cu întregul popor, să felicit în mod deosebit organizaţia şi comuniştii din Capitala patriei noastre. Urez tuturor comuniştilor din România noi şi noi succese în servirea fără preget a poporului, a cauzei socialismului şi comunismului. (Urale; aplauze puternice).

În fine, pentru a încheia această parte a expunerii mele, aş dori să menţionez că victoriile pe care le-am obţinut se datoresc faptului că întotdeauna am acordat o mare atenţie studierii legităţilor obiective ale dezvoltării sociale, am pornit de la învăţătura marxist-leninistă, de la principiul că adevărurile generale se aplică în condiţii deosebite de la o etapă la alta, de la o ţară la alta. Tocmai acţionînd pe baza învăţăturii marxiste, pe baza materialismului dialectic şi istoric în elaborarea politicii generale, interne şi externe, am căutat întotdeauna să ţinem seama de condiţiile concrete ale ţării noastre. Acum, cînd aniversăm 25 de ani de la trecerea mijloacelor de producţie în mîinile poporului, putem afirma că, într-adevăr, aplicarea creatoare a învăţăturii marxist-leniniste s-a dovedit pe deplin justă. În acest spirit ne vom călăuzi întotdeauna în activitatea noastră. (Aplauze puternice; se scandează „Ceauşescu—P.C.R.").

Tovarăşii de lîngă mine îmi spun că n-am vorbit despre sindicate. N-am vorbit de nici o organizaţie de masă. Am vorbit de muncitori, ţărani, intelectuali, am vorbit de partid. Nu poţi însă să vorbeşti de clasa muncitoare fără a subînţelege organizarea clasei muncitoare în sindicate, aşa cum nu poţi vorbi de tineret fără să subînţelegi că el este organizat în Uniunea Tineretului Comunist.

Tot astfel, de alte categorii sociale organizate. Desigur, sindicatele, unind clasa muncitoare, au jucat şi joacă un rol de seamă şi, după cum ştiţi, cu doi ani în urmă plenara Comitetului Central a trasat o serie de sarcini importante pentru sindicate. Sindicatele au mult de făcut pentru a-şi îndeplini rolul în întreprinderi, în toate sectoarele de activitate. Sperăm că vor face totul pentru a uni eforturile clasei muncitoare în toate domeniile de activitate, pentru a răspunde încrederii pe care muncitorii o pun în ele. (Aplauze puternice, prelungite).

Doresc să reamintesc încă o dată că toate realizările noastre au putut fi obţinute şi datorită condiţiilor politice istorice noi, existenţei ţărilor socialiste, creşterii avîntului şi forţelor antiimperialiste revoluţionare de pretutindeni. Fără îndoială că România a beneficiat din plin de solidaritatea, de sprijinul ţărilor socialiste, de colaborarea cu acestea, cu mişcarea revoluţionară internaţională, antiimperialistă, aşa cum, la rîndul său, şi-a adus şi îşi aduce contribuţia la cauza generală, şi-a manifestat şi îşi manifestă solidaritatea cu ţările socialiste, cu forţele progresiste, revoluţionare din întreaga lume. (Aplauze puternice, prelungite).

Stimaţi tovarăşi şi prieteni,

Sărbătorim împlinirea a 125 de ani de la revoluţia din 1848 şi a unui sfert de veac de la naţionalizare, în condiţiile în care poporul nostru a păşit într-o etapă nouă, superioară — etapa făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

După cum se ştie, animaţi de profunde sentimente patriotice, oamenii muncii s-au angajat să înfăptuiască înainte de termen planul cincinal, programul adoptat de Congresul al X-lea al partidului şi de Conferinţa Naţională. Rezultatele obţinute pînă acum sînt bune. În primii doi ani s-a obţinut o creştere medie a producţiei industriale de aproape 12 la sută, iar în cele cinci luni care au trecut din acest an, o creştere de aproape 15 la sută faţă de perioada corespunzătoare a anului trecut. Aceasta demonstrează realismul programului pe care ni l-am propus, al angajamentelor asumate de comitetele judeţene de partid, de oamenii muncii, forţa creatoare şi capacitatea poporului nostru de a asigura mersul şi mai rapid înainte al economiei naţionale, al întregii societăţi. Doresc să menţionez în mod special Capitala, care şi-a luat angajamentul de a realiza cincinalul în patru ani şi jumătate şi care, pe primele cinci luni, nu numai că şi-a îndeplinit ceea ce şi-a propus, dar a obţinut şi o depăşire a prevederilor, ceea ce demonstrează că angajamentul pe care şi l-a luat este pe deplin posibil de îndeplinit. Doresc să felicit din toată inima oamenii muncii din Capitala patriei noastre socialiste pentru marile rezultate pe care le-au obţinut. (Aplauze puternice, prelungite, urale).

La această adunare felicit, de asemenea, călduros oamenii muncii din întreaga ţară, întregul nostru popor, pentru felul în care îndeplinesc planul elaborat de Congresul al X-lea al partidului. (Aplauze puternice, urale).

După cum se ştie, zilele trecute Comitetul Executiv al Comitetului Central al partidului a aprobat proiectul planului pe anii 1974—1975, chemat să asigure înfăptuirea prevederilor congresului şi Conferinţei Naţionale. Planul pune sarcini noi, de creştere într-un ritm mai înalt a producţiei, precum şi a eficienţei economice, a productivităţii muncii, a calităţii — condiţii esenţiale pentru progresul economiei noastre socialiste. Se impune să acordăm mai multă atenţie folosirii la maximum a capacităţilor de producţie, a tuturor utilajelor şi maşinilor, ridicării nivelului tehnic al producţiei, creşterii disciplinei în producţie şi în muncă. Trebuie să acordăm mai multă atenţie realizării la timp a investiţiilor, dării în producţie la termen a tuturor capacităţilor. O problemă de prim ordin este aceea de a produce mai bine, mai ieftin, cu consumuri cît mai mici. Trebuie să acţionăm cu fermitate pentru reducerea consumurilor materiale, a tuturor cheltuielilor de producţie, pentru scăderea preţului de cost al produselor şi realizarea de noi economii. Aceasta este calea sigură pentru creşterea venitului naţional, pentru ridicarea bunăstării întregului popor.

După cum am mai menţionat şi în alte împrejurări, o parte însemnată a producţiei noastre merge la export. Sîntem obligaţi, şi trebuie să participăm activ, la diviziunea internaţională a muncii, la schimbul de valori materiale cu toate statele. Fără aceasta nu am putea asigura progresul rapid al patriei noastre socialiste. Iată de ce realizarea angajamentelor de export constituie o sarcină naţională, o îndatorire primordială în făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate. Este necesar ca fiecare colectiv să înţeleagă aceasta şi să se preocupe permanent de ceea ce produce pentru export, de ce se întîmplă cu producţia, de valorificarea corespunzătoare a producţiei în străinătate, atît în ţările socialiste, cît şi în celelalte state. Cred că acestei probleme organizaţiile de partid, sindicatele trebuie să-i acorde mai multă atenţie decît pînă acum.

După cum se cunoaşte, am luat o serie de măsuri pentru simplificarea aparatului administrativ, pentru apropierea conducerii de producţie, am deplasat din ministere, din centrale, chiar din întreprinderi spre producţie aproape 130 000 de oameni. Cea mai mare parte s-au încadrat deja în producţie, dar, din păcate, mai sînt unii care caută să-şi mai găsească un locşor în birouri, în munci mai călduţe, cum se spune — deşi dacă vor căldură pot merge şi în fabrici în locuri foarte calde. (Aplauze; animaţie). Dar unde se poate simţi mai bine un om, decît acolo unde se produce realmente bogăţia naţională? Forţa de bază a societăţii sînt muncitorii, este producţia! Acolo este locul tuturor specialiştilor, al fiecăruia din ei care doresc să-şi servească patria! (Aplauze puternice, prelungite).

La ultima şedinţă a Comitetului Executiv s-au discutat şi măsurile ce trebuie luate în vederea desfăşurării în bune condiţii a muncilor agricole şi, mai cu seamă, a strîngerii recoltei din acest an. Se impune ca oamenii muncii din agricultură, organizaţiile de partid, să ia toate măsurile pentru strîngerea fără pierdere a recoltei. Aceasta are o însemnătate deosebită pentru progresul mai rapid al patriei noastre. Se întrevăd recolte relativ bune şi trebuie să facem totul pentru a le strînge şi păstra fără nici o pierdere! Aceasta constituie, de asemenea, o cauză a întregului nostru popor, este o problemă de importanţă naţională! (Aplauze puternice).

În primii doi ani, după cum ştiţi, au fost luate măsuri în vederea creşterii salariului, a ajutorului pentru copii, măririi pensiilor; s-au luat şi alte măsuri de înfăptuire a prevederilor cu privire la creşterea nivelului de viaţă. Planurile pe 1974—1975 prevăd măsuri pentru înfăptuirea în întregime a prevederilor de creştere a veniturilor, a bunăstării întregului nostru popor, stabilite de Congresul al X-lea. Odată cu îndeplinirea planului, asigurăm înfăptuirea consecventă a creşterii bunăstării poporului, facem totul ca an de an viaţa oamenilor muncii să fie mai demnă, mai fericită, mai îmbelşugată. (Aplauze puternice, prelungite).

Dragi tovarăşi şi prieteni,

Sărbătorim împlinirea acestor două evenimente istorice în condiţiile cînd în viaţa internaţională se conturează tot mai evident un curs nou, îndreptat spre destindere şi colaborare. Pornind de la analiza ştiinţifică, marxist-leninistă, a situaţiei internaţionale, partidul şi statul nostru promovează o politică activă de pace, de colaborare cu toate statele lumii.

În cadrul relaţiilor internaţionale acordăm, cum este şi firesc, un loc de primă importanţă întăririi şi dezvoltării prieteniei şi colaborării cu toate ţările socialiste, de care sîntem legaţi prin idealuri şi aspiraţii comune. Această colaborare şi unitate este de natură să joace un rol important în lupta pentru pace, pentru progres social în lume. (Aplauze puternice; se scandează „Ceauşescu—P.C.R."). Acordăm, de asemenea, o importanţă deosebită colaborării şi solidarităţii cu ţările care, eliberîndu-se de exploatare şi asuprire colonială, şi-au luat soarta în propriile mîini şi acţionează pentru punerea în valoare a bogăţiilor lor naţionale, în folosul propriilor popoare. Considerăm că colaborarea cu ţările care luptă pentru o politică independentă constituie un factor de mare însemnătate în întreaga viaţă internaţională, în lupta pentru progresul tuturor naţiunilor lumii. Vom face totul pentru a dezvolta această colaborare! (Aplauze prelungite; se scandează „Ceauşescu şi poporul").

Totodată, în spiritul principiilor coexistenţei paşnice, România se pronunţă şi acţionează pentru dezvoltarea largă a colaborării cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, participă activ la diviziunea internaţională a muncii, la schimbul mondial de valori materiale şi spirituale. Sîntem convinşi că dezvoltarea colaborării internaţionale cu toate statele lumii corespunde pe deplin atît năzuinţelor naţiunii noastre spre o pace trainică, cît şi intereselor şi năzuinţelor tuturor naţiunilor lumii. (Aplauze puternice, urale).

După cum ştiţi, din Europa au pornit în acest secol două războaie care au cuprins întreaga lume. De aceea, România, ca şi alte state socialiste, ca şi alte ţări europene, acordă o mare atenţie problemelor securităţii pe continentul nostru. Am participat activ la eforturile pentru trecerea la pregătirea conferinţei general-europene. Am luat parte activă, timp de 6 luni, la Helsinki, la lucrările pregătitoare, căutînd să ne aducem contribuţia constructivă la adoptarea soluţiilor prin consensul tuturor participanţilor. Salutăm cu multă satisfacţie rezultatele care s-au obţinut la Helsinki şi pe care le considerăm de importanţă deosebită. Este poate pentru prima oară cînd s-au adunat 34 de ţări cu regimuri sociale diferite, de mărimi diferite, unele foarte mari, altele foarte mici, au discutat în deplină egalitate, au făcut propuneri şi au contribuit în aceeaşi măsură la adoptarea hotărîrilor luate prin consens. Rezultatele de la Helsinki demonstrează că numai şi numai pe baza deplinei egalităţi şi a respectării dreptului fiecărui popor de a-şi spune cuvîntul asupra problemelor internaţionale, a problemelor colaborării dintre state este posibil să se găsească soluţii care să ţină seama de interesele tuturor popoarelor, de interesele generale ale colaborării şi păcii. (Aplauze puternice). Salutăm cu multă bucurie convocarea, la 3 iulie, a conferinţei general-europene la nivelul miniştrilor de externe. Dorim ca în cadrul acestei conferinţe să se acţioneze în spiritul normelor şi principiilor stabilite la Helsinki — ca fiecare stat să-şi poată expune părerile şi să poată contribui la adoptarea măsurilor care să ducă la crearea unui climat de destindere şi colaborare, la inaugurarea unei politici noi pe continentul european.

Dorim ca lucrările conferinţei să ducă la afirmarea puternică a principiilor noi în relaţiile dintre state: respectul independenţei şi suveranităţii naţionale, egalitatea în drepturi, avantajul reciproc. Numai afirmarea şi înfăptuirea acestor principii vor da garanţia instaurării unor relaţii noi între statele continentului. Este necesar să se adopte de către toate ţările hotărîrea solemnă de a se renunţa la folosirea forţei sau la ameninţarea cu forţa în relaţiile dintre state, de a se face totul pentru soluţionarea problemelor care se pot ivi între state, pe cale paşnică, prin tratative. Trebuie găsite căile necesare pentru a crea garanţia că fiecare popor se va putea dezvolta în libertate, că-şi va putea făuri viaţa aşa cum doreşte, fără nici un amestec din afară. (Aplauze puternice; urale).

Sîntem interesaţi, ca de altfel toate statele europene, să se stabilească măsurile pentru dezvoltarea multilaterală a colaborării economice, tehnico-ştiinţifice, culturale şi de altă natură, între ţările europene, fără nici un fel de îngrădiri şi discriminări. Aceasta constituie un factor de mare însemnătate pentru progres, pentru transformarea Europei într-un continent al colaborării şi păcii. Dorim ca conferinţa să ducă şi la înfiinţarea unui organism permanent, care să înlesnească în viitor contactele dintre statele continentului şi eventual să pregătească noi reuniuni europene.

Desfăşurarea cu succes a lucrărilor conferinţei, adoptarea măsurilor la care m-am referit constituie o dorinţă a tuturor popoarelor. Se poate spune că conferinţa europeană stă astăzi în atenţia întregii lumi, iar rezultatele ei vor putea marca un moment de însemnătate istorică nu numai în viaţa continentului european, ci în viaţa întregii lumi. Ceea ce se va face la această conferinţă general-europeană va putea avea o influenţă puternică pentru decenii asupra destinelor întregii lumi. De aceea sîntem hotărîţi să facem totul pentru triumful acestei conferinţe, pentru triumful noii politici de pace şi colaborare în Europa, în întreaga lume! (Aplauze puternice).

România acordă o mare atenţie instaurării unui climat de pace, de bună vecinătate şi colaborare în Balcani. Putem afirma cu satisfacţie că relaţiile noastre cu toate aceste ţări sînt bune şi vom face şi în viitor totul pentru a le dezvolta. Considerăm că este timpul să acţionăm împreună pentru realizarea unei colaborări mai largi în toate domeniile de activitate, pentru o reuniune a ţărilor balcanice, la care să se discute căile pentru transformarea Balcanilor într-o zonă fără arme nucleare, fără baze militare străine, într-o zonă a păcii şi colaborării. Iată de ce ne afirmăm hotărîrea de a face totul pentru dezvoltarea colaborării în Balcani şi chemăm toate guvernele şi popoarele din această regiune să acţioneze în această direcţie. (Aplauze puternice, urale).

Stimaţi tovarăşi,

Atunci cînd dăm o înaltă apreciere noului curs care îşi face loc în viaţa internaţională, cînd afirmăm hotărîrea noastră de a face totul pentru continuarea destinderii şi colaborării, nu uităm nici un moment că în faţa popoarelor mai stau încă multe probleme ce trebuie soluţionate, că există încă cercuri reacţionare care încearcă să frîneze procesul destinderii şi se gîndesc să continue politica imperialistă, de dominaţie, de forţă şi dictat. De aceea, apreciem că este necesar să fie intensificată lupta popoarelor pentru accentuarea noului curs, pentru stingerea tuturor focarelor de încordare care mai există în lume. Am salutat încetarea războiului în Vietnam în urma tratativelor care s-au încheiat prin semnarea acordului la Paris. Salutăm, de asemenea, comunicatul recent semnat tot la Paris cu privire la aplicarea consecventă a prevederilor acordului precedent. Ne exprimăm speranţa că se va face totul pentru a se pune capăt intervenţiei străine în Vietnam, în întreaga Indochină, astfel ca popoarele vietnamez, laoţian şi cambodgian, greu încercate de război, să se poată consacra refacerii şi dezvoltării economice şi sociale independente.

Considerăm, de asemenea, că a sosit timpul să se acţioneze cu mai multă energie pentru a se pune capăt conflictului din Orientul Apropiat, în spiritul rezoluţiei Consiliului de Securitate din noiembrie 1967, asigurîndu-se retragerea trupelor israeliene din teritoriile ocupate, dezvoltarea liberă şi independentă a tuturor popoarelor din această zonă, rezolvarea problemei populaţiei palestinene în conformitate cu voinţa şi interesele sale legitime.

Una din problemele de o deosebită importanţă este aceea a lichidării vestigiilor colonialismului şi neocolonialismului, a dominaţiei care mai apasă asupra unor popoare. România acordă un sprijin activ popoarelor care luptă pentru libertate / naţională, pentru consolidarea independenţei.

De asemenea, o problemă de mare însemnătate pentru progresul general este lichidarea subdezvoltării, sprijinirea popoarelor să obţină o dezvoltare economico-socială mai rapidă, să micşoreze decalajul care desparte ţările dezvoltate de ţările rămase în urmă.

Aceasta constituie una din problemele de bază ale păcii, ale colaborării internaţionale. Noi sîntem hotărîţi să facem totul pentru a contribui la soluţionarea acestei probleme! (Aplauze puternice).

Problema dezarmării şi în primul rînd a dezarmării nucleare constituie, de asemenea, o preocupare constantă a partidului şi guvernului nostru. Considerăm că este timpul ca popoarele să-şi ridice glasul pentru a pune capăt cursei înarmărilor, pentru a impune folosirea unor mijloace, utilizate astăzi pentru înarmare, în scopul dezvoltării economico-sociale, a ridicării bunăstării omenirii.

Soluţionarea tuturor problemelor vieţii internaţionale nu se poate face decît cu participarea egală a tuturor popoarelor, fie ele mari, mijlocii sau mici. România consideră că ţările mici şi mijlocii trebuie să aibă un cuvînt mai greu de spus în toate problemele internaţionale, deoarece înseşi viitorul, viaţa lor sînt legate de o politică de pace şi colaborare internaţională. (Aplauze puternice).

Ne pronunţăm cu hotărîre pentru creşterea rolului Organizaţiei Naţiunilor Unite, al celorlalte organisme internaţionale în viaţa mondială, pentru găsirea căilor de înfăptuire a măsurilor şi a rezoluţiilor adoptate de O.N.U. Întărirea organismelor internaţionale este o necesitate pentru toate popoarele lumii. Noi vom acţiona din toate puterile în această direcţie. (Aplauze puternice).

Ştim că rezolvarea marilor probleme ale omenirii de azi cere unitate, unitate şi iar unitate. Cere unitatea forţelor naţionale, progresiste din fiecare ţară, cere unitatea pe plan mondial, unitatea ţărilor socialiste, a mişcării internaţionale revoluţionare, dezvoltarea colaborării cu partidele socialiste şi social-democrate, cu mişcările de eliberare naţională, cu alte partide şi forţe democratice din toate ţările, cu toate forţele antiimperialiste. Însăşi destinderea, însuşi viitorul omenirii depind de lupta popoarelor. Considerăm că dacă popoarele vor acţiona unite, vor putea asigura triumful noii politici de colaborare, de pace, progresul general al omenirii. (Aplauze puternice, urale).

Bazîndu-ne pe această convingere, dorim să asigurăm pe prietenii noştri de pretutindeni, din întreaga lume, că România, poporul român vor fi întotdeauna la datorie şi vor face totul pentru a contribui la victoria cauzei colaborării şi păcii, la crearea unei vieţi mai bune, la triumful dreptăţii în întreaga lume. (Aplauze puternice, urale).

Dragi tovarăşi şi prieteni,

Sărbătorind aceste două momente epocale din istoria României — împlinirea a 125 de ani de la revoluţia burghezo-democratică din Muntenia şi a unui sfert de veac de la înfăptuirea naţionalizării — ne plecăm cu veneraţie în faţa înaintaşilor care au luptat şi s-au jertfit pentru cauza libertăţii şi dreptăţii sociale a poporului, pentru independenţa patriei, pentru idealurile socialismului şi comunismului. Angajamentul pe care ni-l luăm în acest moment solemn este acela de a face totul pentru realizarea programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului, care deschide minunate perspective de înflorire şi prosperitate României socialiste. (Vii aplauze, urale: se scandează „Ceauşescu-P.C.R.").

Ne angajăm că nu vom precupeţi nimic pentru fericirea poporului, pentru măreţia patriei, pentru cauza socialismului, că vom face totul ca poporul nostru, naţiunea noastră socialistă să ocupe un loc demn, de cinste — un loc pe care-l merită cu prisosinţă — în rîndul familiei ţărilor socialiste, în rîndul familiei tuturor naţiunilor lumii. (Aplauze puternice, prelungite; urale).

Cu convingerea că întregul nostru popor este ferm hotărît să înfăptuiască politica internă şi externă a partidului, închei urîndu-vă dumneavoastră, tuturor locuitorilor Bucureştiului, întregului nostru popor, noi şi noi succese pe calea socialismului şi comunismului, satisfacţie deplină în muncă şi viaţă. Multă sănătate şi multă fericire naţiunii noastre socialiste! (Urale, aplauze puternice; se scandează „Ceauşescu şi poporul").

Trăiască Partidul Comunist Român, forţa conducătoare a naţiunii noastre, garanţia că naţiunea noastră va merge triumfal spre comunism! (Aplauze puternice, prelungite: urale: se scandează „Ceauşescu-P.C.R.").

Trăiască România socialistă, minunatul nostru popor, constructor al socialismului: Viaţă îmbelşugată, fericită, viitor de aur pentru România! (Aplauze puternice, prelungite: urale; se scandează „Ceauşescu şi poporul!").

Trăiască unitatea şi colaborarea ţărilor socialiste a mişcării muncitoreşti revoluţionare, antiimperialiste! Trăiască colaborarea tuturor popoarelor lumii, trăiască pacea pe pămînt! (Aplauze puternice, prelungite; urale şi ovaţii. Participanţii la adunarea populară aclamă îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu).

DE „ZIUA PIONIERILOR"

Floarea viitorilor constructori ai comunismului

Organizaţia de pionieri din România, în aproape un sfert de veac de la formarea primelor detaşamente, a dovedit prin dezvoltarea ei o viabilitate excepţională în cadrul şcolii şi o spornică vitalitate în creştere. S-a putut vedea aceasta la a II-a Conferinţă naţională a Organizaţiei Pionierilor; o constatăm zi de zi, o putem afirma cu bucurie acum, cu prilejul Zilei pionierilor.

Întrucît mă priveşte, am putut urmări progresele în evoluţia vieţii pionereşti din anul 1949 şi pînă în prezent — prin contactul frecvent cu pionierii din Capitală şi din alte centre ale ţării. Am spus progresele, nu progresul pur şi simplu, deoarece evoluţia progresivă este multilaterală, pe linie educativă, morală, politică şi — în perspectiva viitorului — profesională, pe bază de înclinaţii şi aptitudini individuale cultivate în spirit colectiv, socialist. De fapt, este vorba de o nouă conştiinţă faţă de realitate, ţară şi popor, om şi umanitate — e vorba de conştiinţa socialistă. Fireşte că mă gîndesc, din acest punct de vedere, la nivelul pionierimii, care constituie floarea promiţătoare a viitorilor utecişti şi, mai tîrziu, membri ai P.C.R. Însă e ceva şi mai mult: prin prezenţa lor activă, în şcoală şi în afara şcolii, pionierimea, fete şi băieţi, reprezintă o forţă ce, prin conduită exemplară, exercită o influenţă considerabilă asupra tuturor elevilor. Astfel, pionierul însuşi devine şi un factor educativ, nu numai un exemplu de receptivitate în educaţie. A fi pionier — e un ideal înainte de a primi cravata şi insigna; iar a le primi înseamnă a porni pe drumul pe care se făuresc cetăţenii de răspundere şi înaltă conştiinţă socială ai României. În felul său, fiecare pionier devine pentru cei care-l urmează în timp un model, o individualitate care se închegă în sînul unei colectivităţi, dominată de spirit de colaborare şi de dorinţa de a contribui la cauza comună, fiecare prin specificul şi după capacitatea sa, fără a cruţa efortul unei necontenite autodepăşiri.

În această privinţă, progresele în structura vieţii pionereşti realizate de la începuturi şi pînă astăzi sînt de aşa natură încît la Conferinţa naţională a pionierilor, secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, întemeindu-se pe ceea ce se înfăptuieşte în ţară, a putut, în cuvîntarea rostită cu acel prilej, să lărgească orizontul, deschizînd ample perspective pentru dezvoltarea vieţii pionereşti. Merită o atenţie cu totul deosebită recomandarea ca pionierii să se pătrundă tot mai mult de spiritul participării active la conducerea treburilor organizaţiei lor şi să dovedească iniţiativă şi elan de înnoire în activităţile multilaterale pe care le desfăşoară. Pe această cale, încă din fragedă copilărie se vor deprinde cu ceea ce statul socialist va cere de la ei mai tîrziu, precum şi cu ideea că orice muncă presupune, în continuu, creaţie şi inovaţie. Participarea la conducerea organizaţiei este simultan o şcoală a răspunderii în ceea ce se realizează de către colectivitate şi a educării sentimentului datoriei faţă de societate prin contribuţia fiecăruia cu ceea ce are mai bun la activitatea obştească.

Această participare se va dovedi cu atît mai rodnică cu cît pionierii vor folosi mai mult posibilităţile ce li se oferă în şcoală şi în afara şcolii pentru a-şi dezvolta armonios însuşirile, înclinaţiile, aptitudinile şi talentele, precum şi posibilităţile de contact de la această vîrstă cu realităţile socialiste, în sens cetăţenesc şi patriotic.

Căci, în condiţiile socialismului, în care cultul muncii spre binele colectiv şi individual este legea vieţii, încă din copilărie se dau şanse ca fiecare să-şi evidenţieze capacităţile dincolo de limitele programei de învăţămînt şi a disciplinei şcolare, programă şi disciplină în care pionierilor, prin definiţie, li se cer să se dovedească pilduitori. Dincolo de limitele şcolare poate fi vorba de cele mai variate activităţi, cum sînt cele de ordin ştiinţific, tehnic, artistic, sportiv şi, nu mai puţin, tot ceea ce constituie un mijloc de a forma caracterul, de a întări spiritul tovărăşesc şi a spori mereu prin muncă şi devotament dragostea de ţară şi de partid.

Cine e cît de cît familiar cu lumea pionierilor nu poate să nu simtă o bucurie şi o mîndrie deosebite, cînd le vede picturile şi desenele, cînd le citeşte poeziile şi prozele, cînd ascultă concertele lor ori manifestările muzicale individuale, cînd le urmăreşte dibăcia tehnică şi constructivă, spiritul explorator şi setea de cunoaştere şi, în aceeaşi măsură, abilităţile sportive cele mai variate.

Organizaţiile de pionieri contribuie şi vor contribui tot mai mult prin ceea ce vor da, în perspectiva noilor directive, nu spre nivelarea şi aducerea la numitor comun a individualităţii umane, ci la dezvoltarea aptitudinilor diferite ale fiecăruia în configuraţie armonioasă şi creativă, pentru realizarea personalităţii specifice societăţii socialiste, întemeiată pe o atitudine conştientă faţă de rolul omului în mijlocul semenilor săi.

Autoconducerea, consiliată şi sprijinită de cei vîrstnici şi cu experienţă, va face ca organizaţia pionierească să fie o luminoasă grădină în care se cultivă răsadul personalităţilor umane care vor duce România din epoca socialismului multilateral desfăşurat spre comunism.

În această zi festivă, Ziua pionierilor, sîntem cu toţii datori să ne reamintim un adevăr fundamental: pentru a ajunge astfel de personalităţi, se cere să li se acorde pionierelor şi pionierilor, alături de dragostea noastră caldă, deplină atenţie şi încredere. Indiscutabil, le merită.

Mihai BENIUC

tv

PROGRAMUL I

8,00 Bună dimineaţa!
8,30 Cravatele roşii. Emisiune festivă cu ocazia Zilei pionierilor din Republica Socialistă România.
9,25 Film serial: „Daktari". Episodul „Regele Clarance" (I).
9,50 Viaţa satului.
11,00 Emisiune în limba maghiară.
12,30 De strajă patriei. Emisiune consacrată Zilei aviaţiei Republicii Socialiste România.
13,00 Album duminical.
17,00 „Drumul spre medalii" — emisiune retrospectivă despre comportarea pugiliştilor români la campionatele europene de box de la Belgrad.
18,10 Film serial pentru tineret: „Tunelul timpului". Episodul XI — „Marco Polo".
18,50 Vetre folclorice: „Un leagăn al doinei bănăţene".
19,15 Publicitate.
19,20 1001 de seri.
19,30 Telejurnal — Săptămîna politică internă şi internaţională în imagini.
20,10 Reportajul săptămînii: „Verticale în Bărăgan".
20,30 „Fetele cu ochi albaştri". Selecţiuni din spectacolul cu public organizat de Televiziunea română în cinstea fruntaşelor în producţie de la F.C.T.B. Îşi dau concursul: Stela Popescu, Dem. Rădulescu, Doina Badea, Amza Pellea, Nae Roman, Bimbo Mărculescu, Dem. Savu, Fărămiţă Lambru, Nicu Constantin, Corina Chiriac, George Enache, Alfred Demetriu, Decebal Curta, Mihai Stoenescu, iluzionistul Iosefini şi brigada artistică de agitaţie de la F.C.T.B. Acompaniază orchestra de estradă a Radioteleviziunii, dirijată de Sile Dinicu. Prezintă Mariella Petrescu şi Ion Besoiu.
21,45 Pagini de umor: „Aventuri în epoca de piatră".
22,10 Interpretul preferat: Angela Buciu.
22,30 Telejurnal.
22,40 Duminica sportivă.

PROGRAMUL II

11,00 — 13,00 Concertul orchestrei simfonice a Filarmonicii „George Enescu". Dirijor Ilarion Ionescu-Galaţi. În program: lucrări de W. M. Klepper, B. Bartok (solistă Silvia Marcovici) şi F. Mendelssohn-Bartholdy. Prezintă Corneliu Rădulescu. În pauză: Viaţa muzicală în actualitate.
20,10 Eroi îndrăgiţi de copii: Pik şi Tik.
20,40 Telex tehnico-ştiinţific.
21,00 Film artistic: „Fericit cel care ca Ulysse..." — producţie a studiourilor franceze. Regia: Henri Colpi. Cu: Fernandel.
22,35 Melodii de pretutindeni cu: Amalia Rodriguez, Charles Aznavour, Petula Clark, Karel Gott, Mina.

cinema

- Aici zorile sînt din nou liniştite: CAPITOL — 9; 12,30; 16; 19,30.
- O zi mai lungă decît un an: CENTRAL — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
- Simon Templar intervine: BUCUREŞTI — 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,45; 21, la grădină — 20,15, STADIONUL DINAMO — 20,30, ARENELE ROMANE — 20,15.
- Fluturii sînt liberi: SCALA — 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15, FESTIVAL — 9; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15, la grădină — 20,15.
- Ultimul cartuş: PATRIA — 10; 12,30; 16; 18,30; 21, LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, la grădină — 20,15, FAVORIT — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
- Eliberarea (seriile IV-V): LUMINA — 9; 12,30; 16; 19,30.
- Rond de noapte: EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, MODERN — 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, la grădină — 20,15, GRĂDINA CAPITOL — 20,15.
- Povestirile Beatricei Potter: GRĂDINA SELECT — 20.
- Program de desene animate pentru copii: DOINA — 9,45; 11,15.
- Aventurile lui Babuşcă: DOINA — 13,15; 15,30; 18; 20,15, FLOREASCA — 15,30; 18; 20,15.
- Copiii căpitanului Grant: GRIVIŢA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30, la grădină — 20,15.
- Amintiri din copilărie: TIMPURI NOI — 9—20,15 în continuare.
- Fată bătrînă: ÎNFRĂŢIREA ÎNTRE POPOARE — 15,30; 18; 20,15.
- Homolka şi portofelul: UNIREA — 15,30; 18; 20,30, la grădină — 20,15.
- Pe aripile vîntului: BUZEŞTI — 9; 14; 18,30, la grădină — 20, AURORA — 10; 14,30; 19, la grădină — 20.
- Ciprian Porumbescu: LIRA — 15,30; 19, la grădină — 20.
- Ce se întîmplă, doctore?: DACIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- Ceaţa: DRUMUL SĂRII — 15,30; 18; 20.15.
- Grăbiţi apusul soarelui: BUCEGI — 15,30; 18, la grădină — 20,15.
- Drum în penumbră: GIULEŞTI — 15,30; 18; 20.15.
- Nici un moment de plictiseală: FERENTARI — 15,30; 18; 20,15.
- Puterea şi Adevărul: POPULAR — 15,30; 19.
- Veronica: MUNCA — 16; 18; 20, RAHOVA — 16; 18; 20.

teatre

- Opera română: Seară vieneză — 11, Lohengrin — 19,30.
- Teatrul de operetă: Contele de Luxemburg — 10,30, „La calul bălan" — 19,30.
- Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (sala Comedia): Un fluture pe lampă — 10,30, Trei fraţi gemeni — 20, (sala Studio): Părinţii teribili — 10,30, Să nu-ţi faci prăvălie cu scară — 15,30, Despre unele lipsuri, neajunsuri şi deficienţe în domeniul dragostei — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu): A douăsprezecea noapte — 10,30, Joc de pisici — 20, (sala din str. Alex. Sahia): Puterea şi adevărul — 20.
- Teatrul de comedie: Preşul — 10,30, Buffalo Bill şi indienii — 20.
- Teatrul Giuleşti: Omul care a văzut moartea — 19,30.
- Teatrul evreiesc de stat: Un Mazeltov pe placul tuturor — 19,30.
- Teatrul „Ţăndărică" (sala din Calea Victoriei): O poveste cu cîntec — 11.
- Studioul I.A.T.C. „I. L. Caragiale": Evantaiul — 10,30, Vilegiaturiştii — 20.
- Teatrul de revistă şi comedie „Ion Vasilescu" (la Sala Palatului): Caruselul melodiilor — 16; 20.
- Comitetul pentru Cultură şi Educaţie Socialistă al municipiului Bucureşti prezintă la „Expoflora" din parcul Herăstrău: Spectacol de sunet şi lumină „Poezia florilor" — 20,30; 21,15.
- Circul „Bucureşti": Arena '73 — spectacol internaţional — 16; 19,30.

PRIMIRI LA TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU

Noul ambasador al Republicii Ghana a prezentat scrisorile de acreditare

În ziua de 16 iunie a. c., preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceaușescu, a primit pe Kwame Yeboah Boafo, care şi-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Ghana în ţara noastră.

Luînd cuvîntul în cadrul solemnităţii de prezentare a scrisorilor, ambasadorul **KWAME YEBOAH BOAFO** a transmis preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceaușescu, un cordial mesaj de salut din partea şefului statului Ghana.

„Consider — a spus vorbitorul — că este o mare onoare pentru mine de a fi numit în calitate de ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Ghanei în Republica Socialistă România. Fac această afirmaţie întrucît cunosc foarte bine relaţiile cordiale existente între Ghana şi România, relaţii care sînt bazate pe bunăvoinţă reciprocă.

Este un motiv de fericită reflecţie că de la stabilirea relaţiilor diplomatice între ţările noastre, colaborarea a fost fructuoasă şi în folosul ambelor părţi. În ceea ce ne priveşte, din această colaborare am avut numai de cîştigat. Am beneficiat de serviciile experţilor dumneavoastră ; aţi fost generoşi în acordarea de facilităţi tinerilor ghanezi pentru însuşirea de cunoştinţe, fără de care progresul nu este posibil. Şi în problemele ce au apărut în cursul eforturilor noastre de a ieşi din starea de subdezvoltare România ne-a arătat mare simpatie şi înţelegere. Pentru toate acestea vă sîntem sincer recunoscători".

În continuare, ambasadorul ghanez a spus : „Viitorul, pentru Ghana, este plin de speranţe. Experienţa pe care am acumulat-o în scurta perioadă de 16 ani a fost de asemenea natură încît a dat poporului nostru lecţii care ar necesita, în mod normal, mulţi ani pentru a fi însuşite de orice popor. Adăugaţi la aceasta abundenţa binecunoscută a resurselor noastre naturale şi aveţi imaginea unei situaţii care este plină de posibilităţi strălucite.

Ceea ce este necesar, în prezent, este nu numai continuitatea bunăvoinţei, simpatiei şi înţelegerii din partea prietenilor noştri, dar şi cooperarea în domeniul tehnologiei pentru a transforma aceste posibilităţi în realităţi, pentru avantajul reciproc al tuturora.

În acest sens, Excelenţă, va fi plăcută sarcina mea, ca ambasador al Ghanei în România, de a stimula interesul continuu al guvernului şi poporului României prietene. Sînt convins că Ghana poate conta pe sprijinul Excelenţei Voastre în această privinţă".

Luînd cuvîntul, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU**, a mulţumit pentru mesajul ce i-a fost transmis de şeful statului ghanez, căruia i-a adresat, la rîndul său, calde urări de sănătate şi fericire personală. De asemenea, tovarăşul Nicolae Ceaușescu a adresat poporului ghanez urarea de a obţine noi succese pe calea dezvoltării sale economice şi sociale.

„În ţara noastră — a spus tovarăşul Nicolae Ceaușescu — sînt cunoscute şi se bucură de apreciere eforturile depuse de poporul ghanez pentru dezvoltarea economico-socială şi îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de viaţă ale poporului, pentru apărarea şi consolidarea independenţei naţionale. Apreciem, de asemenea, politica de prietenie şi colaborare cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, promovată de Ghana".

În continuare, tovarăşul Nicolae Ceaușescu a spus : „Între ţările noastre s-au statornicit bune relaţii de prietenie şi colaborare, pe baza stimei şi respectului reciproc, a deplinei egalităţi în drepturi. Considerăm că există toate condiţiile ca aceste relaţii să se dezvolte continuu, în interesul celor două popoare, al cauzei păcii şi cooperării internaţionale.

În această ordine de idei, îmi este plăcut să menţionez că România acordă o atenţie deosebită dezvoltării relaţiilor sale cu statele din Africa, sprijină lupta lor pentru apărarea şi consolidarea independenţei naţionale, pentru dezvoltarea de sine stătătoare.

Republica Socialistă România este solidară şi acordă tot sprijinul său luptei popoarelor care se ridică pentru a se elibera de sub dominaţia colonialismului, condamnă politica de discriminare rasială şi apartheid promovată de cercurile conducătoare din Africa de Sud şi Rhodesia".

În încheiere, tovarăşul Nicolae Ceaușescu a urat noului ambasador ghanez succes deplin în îndeplinirea misiunii ce i s-a încredinţat şi l-a asigurat de sprijinul Consiliului de Stat, al guvernului român şi al său personal.

După ceremonia prezentării scrisorilor, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceaușescu, a avut o convorbire cordială, prietenească, cu ambasadorul Republicii Ghana, Kwame Yeboah Boafo.

La solemnitatea prezentării scrisorilor de acreditare şi la convorbire au participat Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, şi George Macovescu, ministrul afacerilor externe.

Ziaristul Gerhard Krüger, din Republica Federală Germania

Tovarăşul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit, simbătă dimineaţa, pe ziaristul Gerhard Krüger, de la revista „Bunte Illustrierte" din Republica Federală Germania.

La primire au fost de faţă tovarăşii Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., şi Constantin Mitea, consilier al preşedintelui Consiliului de Stat.

Cu acest prilej, tovarăşul Nicolae Ceaușescu a acordat un interviu pentru revista „Bunte Illustrierte" din R. F. Germania.

LA RECOLTAREA FURAJELOR — TOATE FORŢELE SATULUI

Furajele se află în fază optimă de recoltare, ceea ce impune o amplă mobilizare de forţe manuale şi mijloace mecanice pentru urgentarea cositului, transportului şi depozitării nutreţului, în silozuri şi fînare. Pînă în ziua de 15 iunie a.c., lucerna a fost cosită în proporţie de 98 la sută în I.A.S. şi 95 la sută în cooperativele agricole. Suprafeţe mai mari de recoltat sînt la trifoi, cultură care a fost strînsă în proporţie de 74 la sută în I.A.S. şi 55 la sută în cooperativele agricole. În judeţele mari cultivatoare de trifoi se înregistrează şi cele mai multe rămîneri în urmă, cositul fiind efectuat în proporţie de numai 11 la sută în cooperativele agricole din judeţul Suceava, 16 la sută în cele din Harghita, 26 la sută în Braşov, 50 la sută în Sălaj. Pînă la aceeaşi dată, în cooperativele agricole fîneţele naturale au fost cosite în proporţie de numai 6 la sută. Întrucît ierburile au ajuns în stadiul optim de recoltare, este necesar ca organele de partid şi agricole, consiliile populare, în frunte cu primarii comunelor, să acţioneze energic pentru organizarea echipelor de cosaşi şi mecanizatori, pentru stringerea nutreţurilor de pe fiecare parţiune de teren, indiferent de deţinători, pentru transportul şi depozitarea în condiţii cît mai bune.

Situaţia statistică existentă la Direcţia agricolă Ciuj arată că, pînă la 14 iunie, s-au însilozat doar 3 000 tone furaje din cele 15 000 tone prevăzute. Aproape jumătate din această cantitate a fost realizată la cooperativa din Luna. Alci, organizaţia de partid, conducerea cooperativei au ţinut seama de sezonul ploios, de greutăţile ce se pot ivi la uscarea furajelor şi au luat măsuri pentru prepararea semisilozului. Pînă în prezent s-au însilozat 1 300 tone de trifoi în amestec cu rogoz uscat. Lucerna a fost balotată şi aşezată sub formă de piramide lîngă fermele de animale. Ce se face în celelalte cooperative agricole ? Indicaţia de a se realiza cantităţi cît mai mari de semisiloz şi fîn vitaminos nu se aplică decît sporadic. Am întrebat conducerile unor cooperative, pe specialişti ce împiedică însilozările timpurii. La cooperativa Mociu, ing. şef Aurel Săbăduş spunea : „Vom insiloza ceva grîu furajer în amestec cu trifoi şi pleavă. Mult nu vom putea face, întrucît majoritatea terenurilor noastre cu trifoi sînt în pantă şi nu pot fi recoltate decît manual, pe baza acordului global. Or, este foarte dificil să cîntărim în cîmp masa verde ce se cuvine cooperatorilor". Dar la cooperativa agricolă Fîzeşul Gherlei problema a fost rezolvată. De comun acord cu cooperatorii s-au delimitat suprafeţele pentru a recolta cu prioritate trifoiul destinat însilozării. Acesta a fost cosit, transportat şi însilozat. Cooperatorii şi-au recoltat apoi partea ce li se cuvine în cadrul acordului global. Experienţa bună trebuie popularizată pentru a fi aplicată peste tot.

Problema recoltării, însilozării şi depozitării furajelor a constituit obiectul unei discuţii în cadrul şedinţei comune a secretariatului comitetului judeţean de partid şi a biroului executiv al consiliului popular judeţean. S-au dat indicaţii privind impulsionarea acestei activităţi atît de stringente şi de mare importanţă pentru economia judeţului. Acum, principalul este să se treacă la muncă efectivă, la aplicarea punct cu punct a măsurilor stabilite pentru urgentarea recoltării furajelor, în toate cooperativele agricole.

Alexandru MUREŞAN
corespondentul „Scînteii"

ANCHETA NOASTRĂ ÎN JUDEŢELE CLUJ, MUREŞ ŞI MEHEDINŢI

în judeţul Mureş, din 28 200 ha fînuri cultivate s-au recoltat 13 600 ha. Modul cum a fost organizată munca şi rezultatele obţinute în unităţile fruntaşe arată că, pînă la această dată, puteau fi strînse mai multe furaje. La asociaţia intercooperatistă pentru creşterea taurinelor de la Cuci am putut consemna o activitate intensă, bine organizată. Lucrările de cosit, transportul furajelor se execută mecanizat. Pînă acum s-a recoltat o suprafaţă de 131 ha cu trifoi şi lucernă. În cadrul acţiunilor de întrajutorare cu cooperativa agricolă din localitate, asociaţia a primit sprijin pentru recoltarea şi prepararea a 880 tone semisiloz. Bine au procedat şi conducerile cooperativelor agricole Sîntana de Mureş, Corneşti-Adămuş. Bogata şi altele, care au organizat echipe de cosaşi pentru a recolta toate ierburile de pe terenurile unde nu pot intra mijloacele mecanice. Cînd am ajuns în hotarul comunei Gheorghe Doja am văzut la cositul şi transportul fînurilor peste 250 de cooperatori. Aici, recoltarea trifolienelor de pe 130 ha a fost încheiată. În opoziţie cu rezultatele obţinute la cooperativa Gheorghe Doja, în zona căreia la prima decadă a lunii iunie a plouat abundent, la cea din Breazadin, situată în zona Reghin, unde timpul a fost mai bun, din cele 300 ha trifoliene cultivate nu s-au recoltat decît 110 ha. În satul aparţinător, Filipşu Mare, nu s-a tras încă nici o brazdă cu coasa, deşi lucerna ar trebui să se găsească în silozuri sau fînare. Am vrut să cerem cîteva explicaţii preşedintelui şi inginerului unităţii despre această situaţie. Dar ei erau convocaţi la sediul S.M.A. din Sîntu pentru a participa la o instruire cu privire la campania de recoltare a păioaselor. Neflînd îndrumaţi de nimeni, majoritatea cooperatorilor au lăsat coasele şi au plecat la tîrg. Recoltatul furajelor este întîrziat şi la cooperativele agricole din Eremitul, Beica, Petrilaca-Cuci şi altele.

Sînt necesare eforturi stăruitoare pentru intensificarea lucrărilor şi recuperarea întîrzierilor, cu atît mai mult cu cît recolta bogată de furaje oferă premise pentru o bună furajare a animalelor în perioada de iarnă şi creşterea producţiei de carne şi lapte.

DEAKY Lorand
corespondentul „Scînteii"

Din datele existente la Direcţia agricolă judeţeană Mehedinţi rezultă că prima coasă s-a efectuat pe cele 5 159 ha cu lucernă veche. În ziua de 13 iunie, la cooperativa agricolă din Salcia, încă de la primele ore ale dimineţii, o mare parte din forţele mecanice şi manuale se aflau concentrate pe ultimele suprafeţe cultivate cu trifoliene. Se lucra intens şi la Gîrla Mare, Vrata etc. Se observă însă anumite anomalii în desfăşurarea acestei acţiuni. La cooperativa agricolă din Devesel, spre exemplu, prima coasă la lucernă s-a prelungit o perioadă de aproape 15 zile. Mijloacele mecanice au stat nefolosite zile în şir, iar cooperatorii au uitat pur şi simplu să mai pună mîna şi pe coase. Ultimele ploi au prins pe cîmp, în această unitate, cantităţi însemnate de furaje, din care o parte s-a depreciat. În cooperativele agricole din Bîcleşi, Stîngăceaua şi Albuleţi, tot din cauza proastei organizări a muncii, s-a pierdut o parte din producţia de lucernă rezultată după prima coasă, lucrare care s-a efectuat cu mari întîrzieri. Conducerile acestor unităţi şi specialiştii nu-şi fac acum nici un fel de griji.

Preşedintele cooperativei agricole din Izvorul Bîrzii, Victor Iorga, ne-a relatat şi următoarea situaţie : „Zilnic am avut în cîmp 45—50 cosaşi, acţionînd totodată şi cu forţele mecanice. Dar direcţia agricolă judeţeană ne-a indicat să nu luăm prima coasă la cultura de trifoi, de pe o suprafaţă de 30 ha, pe motivul că va fi reţinută pentru sămînţă. După mai bine de o săptămînă, cînd deja era tîrziu, ni s-a spus că se renunţă la reţinerea acestei suprafeţe pentru sămînţă şi, deci, să grăbim cositul. Aşa se face că şi la ora actuală mai transportăm din cîmp trifoiul rezultat după prima coasă".

Specialiştii afirmă cu toată convingerea că este momentul cînd se poate trece la recoltatul fîneţelor naturale. Este foarte adevărat, dar încă nu se acţionează practic. Această importantă lucrare s-a declanşat sporadic, doar în cîteva unităţi fiind efectuată pînă acum pe numai 860 ha. Mîile de hectare aşteaptă cosaşii. La Severineşti, 229 ha fîneţe naturale ar putea fi recoltate oricînd, cosaşi să fie.

Perioada următoare se caracterizează, după cum se ştie, printr-un mare volum de lucrări în care vor fi angajate toate forţele mecanice şi manuale. Acum este momentul să se acţioneze operativ şi fără întrerupere la stringerea şi depozitarea furajelor. Hîtul gospodar nu lasă pe mîine ce poate face azi.

Virgil TĂTARU
corespondentul „Scînteii"

A ÎNCEPUT SECERIŞUL ORZULUI

Simbătă, membri cooperativei agricole de producţie Hinova, din judeţul Mehedinţi, au început secerişul orzului. De asemenea, membrii cooperativei de producţie din Gighera, judeţul Dolj, au recoltat primele 15 hectare însămînţate cu orz. Imediat după seceriş, terenul a fost arat pentru a fi însămînţat cu porumb.

(Agerpres)

ZIUA NAŢIONALĂ A ISLANDEI

Excelenţei Sale
Dr. KRJSTJAN ELDJARN
Preşedintele Republicii Islanda
REYKJAVIK

Adresez Excelenţei Voastre felicitări cordiale şi cele mai bune urări de fericire şi prosperitate pentru poporul islandez, cu prilejul aniversării Zilei naţionale a Republicii Islanda.

NICOLAE CEAUŞESCU
Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Pămînt arid la porţile Arcticii, în bătaia vînturilor îngheţate dinspre miazănoapte, Islanda îşi merită renumele de fenomen geografic : pe coastele sale sud-vestice îşi încheie cursul atlantic apele calde ale Golfstreamului, iar din subsolul vulcanic, unde fierb pînze de apă, răzbat izvoarele dătătoare de viaţă. În apropiere de Reykjavik, într-o regiune bogată în gheizere, aceste resurse termale sînt captate şi trimise să încălzească atît cascele celor 90 000 de locuitori ai capitalei, cît şi numeroase sere cu legume, fructe şi flori.

Pe aceste întinderi de lavă, cu aşezări rare, între gheţari veşnici, cascade şi vulcani stinşi, vitregia naturii i-a călit pe strănepoţii vikingilor, dăltuindu-le caracterul sobru, dar temerar, determinîndu-le angajarea totală a energiei în bătălia neîntreruptă cu asprimea condiţiilor naturale. Islandezii au smuls întinderilor de rocă dură petice cultivate cu grijă, au construit o uzină de aluminiu, fabrici — de îngrăşăminte, de ciment, de industrie uşoară — au dezvoltat şi modernizat flota şi industria pescuitului, baza economiei naţionale. Cînd islandezii desumesc heringul „argintul mării", iar marea „mină de argint", nu este o simplă metaforă, ci simbolul unei realităţi vitale. Peştele, sub orice formă — congelat, sărat, conservat, uscat, ulei de peşte, făină de peşte — constituie nu mai puţin de 90 la sută din totalul exportului.

Cu aceeaşi ancestrală temeritate şi fermitate, manifestate în lupta cu vitregiile naturii, îşi apără islandezii dreptul de a valorifica principala lor avuţie naţională — pescuitul — împotriva încălcării apelor teritoriale, extinse de Islanda la 50 de mile. Recent, ca expresie a nemulţumirii faţă de poziţia adoptată în această problemă de unele ţări occidentale şi dînd curs unui vechi deziderat al populaţiei, ministrul de externe islandez, Ejnar Agustsson, a anunţat că guvernul său va cere Consiliului N.A.T.O. revizuirea tratatului islandezo-american din 1951, în virtutea căruia funcţionează baza militară de la Keflavik, unde staţionează 3 000 militari americani.

Poporul ospitalier şi harnic al Islandei întreţine relaţii de prietenie şi colaborare cu alte naţiuni, desfăşoară o vie activitate la O.N.U., unde sprijină afirmarea rolului ţărilor mici şi mijlocii în viaţa internaţională.

În spiritul bunelor relaţii bilaterale făurite de-a lungul anilor, România şi Islanda depun eforturi comune pentru dezvoltarea cursului ascendent al colaborării pe diverse planuri — economic, tehnico-ştiinţific, cultural — în interesul ambelor popoare, al destinderii, cooperării şi securităţii internaţionale, sărbătoarea naţională a Islandei fiind, pentru poporul român, un nou prilej de exprimare a stimei şi simpatiei faţă de poporul islandez.

L. RODESCU

PRIMIRE LA CONSILIUL DE MINIŞTRI

Simbătă la amiază, Ion Pătan, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, ministrul comerţului exterior, a primit delegaţia iraniană condusă de B. Mostofi, preşedintele societăţii National Petrochemical Company, care face o vizită în ţara noastră.

Au fost de faţă Constantin Stanciu, adjunct al ministrului comerţului exterior, Ion M. Nicolae, adjunct al ministrului industriei chimice, Alexandru Boabă, ambasadorul României la Teheran. A participat, de asemenea, Sadegh Sadrieh, ambasadorul Iranului la Bucureşti.

În cursul convorbirii, care a avut loc cu acest prilej, au fost discutate probleme privind relaţiile bilaterale, posibilităţile de lărgire a colaborării tehnice şi cooperării economice dintre cele două ţări.

★

În cursul aceleiaşi zile, oaspeţii iranieni au avut o întrevedere cu Mihail Florescu, ministrul industriei chimice.

(Agerpres)

Cronica zilei

Preşedintele Marii Adunări Naţionale a Republicii Socialiste România, Ştefan Voitec, a adresat felicitări preşedintelui Camerei Reprezentanţilor a Dietei japoneze, Shigesaburo Maeo, cu prilejul alegerii sale în această funcţie.

★

Cu prilejul aniversării Zilei naţionale a Republicii Islanda, George Macovescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, a adresat ministrului afacerilor externe al acestei ţări, Ejnar Agustsson, o telegramă de felicitare.

★

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, George Macovescu, a primit o telegramă de mulţumire din partea primului ministru şi ministru al afacerilor externe al Republicii Sri Lanka, doamna Sirimavo Bandaranaike, pentru felicitările transmise cu ocazia zilei naţionale a acestei ţări.

★

Ministrul economiei forestiere şi materialelor de construcţie, Vasile Patilineţ, a primit, simbătă, delegaţia economică malayeziană, condusă de Datuk Taib Bin Mahmud, ministrul industriilor primare. Au fost discutate probleme legate de posibilităţile de dezvoltare a relaţiilor de cooperare dintre România şi Malayezia în domeniul silviculturii, exploatărilor forestiere şi industriei de prelucrare a lemnului.

★

Guvernatorul Băncii Naţionale a Republicii Socialiste România, acad. dr. Vasile Malinschi, a plecat simbătă dimineaţa la Basel pentru a participa la cea de-a 43-a Adunare Generală a Băncii Reglementelor Internaţionale.

★

Simbătă la amiază, la librăria Junimea din Iaşi a avut loc vernisajul unei expoziţii de carte sovietică organizată de Editura Academiei, în cadrul relaţiilor de colaborare dintre instituţiile de ştiinţă ale celor două ţări. Sînt expuse numeroase lucrări din domeniile matematicii, fizicii, chimiei, ştiinţelor tehnice, biologiei, medicinii, ştiinţelor sociale, istoriei şi teoriei literare, lingvisticii, apărute sub egida editurii „Nauka" a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi a editurii „Metnierebа" a Academiei de Ştiinţe a R.S.S. Gruzine. Cu acest prilej au vorbit academicianul Cristofor Simionescu, preşedintele Filialei Iaşi a Academiei Republicii Socialiste România, şi Andrei Nicolaevici Saharov, redactor-şef al editurii „Nauka".

(Agerpres)

„ZIUA AVIAŢIEI"

ORDIN DE ZI al ministrului apărării naţionale

Angajat cu toate forţele în ampla mişcare de masă de înfăptuire înainte de termen a planului cincinal, poporul nostru sărbătoreşte astăzi Ziua aviaţiei Republicii Socialiste România, simbol al înaltei preţuiri pe care o acordă cutezătorilor zburători ai ţării, constructorilor şi celorlalţi lucrători din domeniul aviatic, contribuţiei lor la progresul neîntrerupt al aeronauticii naţionale.

Continuatori ai celei mai glorioase moşteniri a aripilor româneşti, înflăcăraţi de un nemărginit devotament faţă de patrie, popor şi partid, aviatorii militari îşi consacră întreaga capacitate şi energie ridicării pe noi trepte a pregătirii de luptă şi politice, fiind permanent în măsură ca, împreună cu militarii celorlalte arme, cu întregul popor, să apere cuceririle revoluţionare ale oamenilor muncii, independenţa şi suveranitatea României socialiste. Sarcinile de înaltă răspundere trasate de tovarăşul Nicolae Ceaușescu, comandantul suprem al forţelor armate, la întîlnirea cu activul de partid al armatei constituie pentru aviatorii militari, ca şi pentru toţi ostaşii patriei, un puternic imbold în muncă, direcţii fundamentale de acţiune pentru perfecţionarea continuă a întregului proces instructiv-educativ pentru întărirea permanentă a capacităţii de luptă a unităţilor şi marilor unităţi.

La sărbătoarea aviatorilor ţării, cu succese de prestigiu se prezintă şi personalul aviaţiei de transport, utilitare şi sanitare, constructorii de aparate de zbor, aviatorii şi paraşutiştii sportivi, care nu-şi precupeţesc eforturile pentru asigurarea unui trafic aerian la nivelul calitativ al exigenţelor actuale, pentru deservirea economiei naţionale, ocrotirea sănătăţii populaţiei şi afirmarea tot mai largă a sportului aviatic românesc pe plan intern şi internaţional. Ei sînt hotărîţi să-şi mobilizeze toate eforturile pentru ridicarea necontenită a competenţei profesionale şi îndeplinirea exemplară a îndatoririlor ce le revin.

Cu prilejul acestei sărbători, adresez cele mai calde felicitări întregului personal ce slujeşte patria în domeniul aviatic şi-i urez noi şi importante realizări în nobila activitate consacrată întăririi capacităţii de apărare şi înfloririi României socialiste.

★

Trăiască Partidul Comunist Român, conducătorul iscusit al poporului, iniţiatorul şi organizatorul tuturor victoriilor noastre !

Trăiască şi înflorească scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România !

Trăiască aviaţia României socialiste !

Ministrul apărării naţionale,
General de armată,
ION IONIŢĂ

Cutezătorii văzduhului

...I-am întîlnit, ca reporter militar, de nenumărate ori. Unii dintre ei zboară pe avioane de luptă, de şcoală sau de transport, de peste două decenii. Alţii, cei mai numeroşi, s-au alăturat în frontul cutezătorilor aviatori ai patriei pe parcursul anilor din urmă. Pe vestonul multora dintre ei, însigna de pilot clasa I atestă un drum bogat, jalonat de succese şi împliniri — semne ale măiestriei aeronautice. Iar acest drum înseamnă sute şi mii de ore de zbor, mii de decolări şi aterizări, în condiţii meteorologice normale şi grele, ziua şi noaptea.

— Care a fost acţiunea de zbor pe care aţi trăit-o cel mai intens, tovarăşe colonel Marcu ?

— Ştiu eu ? Multe dintre ele au fost de neuitat. Aş putea-o aminti însă pe aceea cînd, pentru a-mi îndeplini pînă la capăt misiunea, a trebuit să aterizez cu supersonicul numai pe o singură roată. Unii specialişti susţin că aceasta este un caz unic în practica aviatică. Oricum, cel mult una dintr-un milion de asemenea încercări are şanse de succes fără primejduirea avionului şi a vieţii pilotului...

— Dar pentru dumneavoastră, tovarăşe major Savu ?

— Punctul fix realizat cu elicopterul, în primăvara acestui an, deasupra apelor involburate, ieşite din matca Siretului. Trebuiau să fie salvaţi — şi au fost salvaţi — oameni, au fost salvate bunuri materiale de mare valoare...

— Adevărata frumuseţe a meseriei noastre — îmi mărturisea recent locotenent-colonelul Nicolae Tudor, unul dintre piloţii interceptori de înaltă clasă — înseamnă, după mine, misiunile executate în condiţii meteorologice grele, acele misiuni complexe care „pun" probleme, cerînd rezolvări competente şi rapide. În asemenea momente sîntem obligaţi să apelăm la toate cunoştinţele dobîndite în pregătirea de specialitate, la toate calităţile moral-volitive ce se impun.

Mă gîndeam, ascultîndu-i, la condiţiile de muncă şi viaţă din unităţile noastre de aviaţie. Tehnică de luptă de prim rang, săli de specialitate şi laboratoare utilate cu aparatură şi instalaţii moderne, cadre de instructori, comandanţi şi activişti de partid cu o înaltă calificare, majoritatea absolvenţi ai Academiei militare. Şi mi-am amintit, în acest context, cuvintele generalului maior în retragere Gheorghe Negrescu, posesorul brevetului nr. 2 de pilot al aviaţiei româneşti : „M-am convins cu propriii mei ochi că bogatele şi fructoasele tradiţii pe care le-au făurit înaintaşii actualelor generaţii de zburători sînt pe mîini bune — spunea contemporanul şi prietenul lui Aurel Vlaicu, al lui Gheorghe Bănciulescu şi al lui Mircea Zorileanu. Aceste tradiţii au fost îmbogăţite, au căpătat o nouă strălucire. Condiţiile admirabile create astăzi mandanţi de unităţi şi subunităţi. Prin funcţiile de răspundere ce le sînt încredinţate, ei simt ca o obligaţie de prim ordin datoria de a reprezenta pentru subordonaţi pilde demne de urmat.

— Pentru mine, ca şi pentru tovarăşii mei de altfel — îmi spunea de curînd colonelul Dumitru Bondar — principala sarcină de partid este autoperfecţionarea continuă şi ridicarea capacităţii de luptă a subunităţii la cei mai înalţi parametri. Fiindcă în inima mea, asemenea fiecărui ostaş al ţării, vibrează ca cel mai puternic imbold spre noi împliniri cuvintele rostite de tovarăşul Nicolae Ceaușescu la întîlnirea cu activul de partid al armatei : „...Comitetul Central al partidului, Consiliul de Stat, Consiliul de Miniştri şi eu personal dăm o apreciere foarte înaltă activităţii ofiţerilor, subofiţerilor, ostaşilor, organizaţiilor de partid şi de tineret, consiliilor politice, comandamentelor şi adresăm cele mai calde felicitări tuturor pentru rezultatele obţinute pînă acum şi urări de noi succese". O astfel de apreciere ne însuflă, fără îndoială, o mare mîndrie, dar ea ne şi obligă să ne străduim continuu pentru autodepăşire.

Aceeaşi năzuinţă comunistă spre autodepăşire, spre rezultate superioare în muncă este prezentă şi în rîndurile personalului aviaţiei noastre de transport, utilitare şi sanitare. Ea îi animă, deopotrivă, pe constructorii de tehnică aviatică, pe zburătorii şi paraşutiştii sportivi, ale căror realizări se înscriu, în mod fericit şi firesc, în perimetrul rodnicelor strădanii ale aviatorilor ţării. Sînt semnificative, în acest sens, succesele înregistrate de colectivul TAROM, care a fost distins, de curînd, cu steagul de întreprindere fruntaşă pe ramura transporturilor şi telecomunicaţiilor. Acest destoinic colectiv se prezintă la ziua aviatorilor patriei nu numai cu planul îndeplinit la zi şi cu angajamentele anuale suplimentare la numărul de călători pe kilometri convenţionali depăşite.

Îmbrăcaţi în haină militară sau civilă, la bordul avioanelor sau în punctele de comandă, pe aerodroame, în laboratoare sau ateliere, toţi aceşti fii ai patriei slujesc cu abnegaţie şi dăruire patriotică nobila cauză a înfloririi şi apărării României socialiste.

Locotenent-colonel
Adrian MERLUŞCA

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

Azi, la fotbal

Astăzi are loc penultima etapă a campionatului categoriei A de fotbal. **În Capitală**, de la ora 17,30, pe **stadionul Giuleşti, Rapid — F.C. Argeş.** De la aceeaşi oră, pe stadionul din **şos. Ştefan cel Mare, Dinamo — S.C. Bacău.**

Iată şi meciurile programate în ţară : **C.F.R. Cluj — Sportul studenţesc ; C.S.M. Reşiţa — F.C. Constanţa ; F.C. Petrolul — Steaua ; Jiul — A.S.A. Tg. Mureş ; Steagul Roşu — Universitatea Cluj.**

Meciul U.T.A.—Universitatea Craiova, după cum am mai anunţat, a fost amînat pentru 24 iunie.

ŞAH

TURNEUL INTERNAŢIONAL FEMININ DE LA TIMIŞOARA

TIMIŞOARA (Corespondentul „Scînteii", **Cezar Ioana**). — Timp de două săptămîni, oraşul de pe Bega a fost gazda unui turneu internaţional feminin de şah, organizat de federaţia română de specialitate şi clubul sportiv timişorean „Medicina". Prin valoarea participantelor — zece maestre internaţionale şi patru maestre (din Anglia, Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Iugoslavia, Olanda, Polonia, Ungaria, U.R.S.S. şi România) — turneul timişorean se înscrie printre cele mai puternice concursuri de acest fel organizat în ţara noastră. După consumarea celor 13 runde de joc, pe primul loc al clasamentului s-a situat şahista sovietică Ira Levitina cu 9,5 puncte, urmată de campioana României Elisabeta Polihroniade, cu 8,5 puncte. Cîte 8 puncte au realizat Baumstark (România), Verőczi (Ungaria) şi Stadler (Iugoslavia).

În cîteva rînduri

TENIS. — În sferturile de finală ale turneului internaţional de tenis de la Hamburg, Ion Ţiriac (România) şi Manuel Orantes (Spania) au eliminat cu 6—0, 7—6 pe Tom Leonard (S.U.A.) şi Cliff Richey (S.U.A.).

ATLETISM. — Cu prilejul competiţiei internaţionale de atletism „Memorialul Mericamp", desfăşurată la Paris, francezul Marcel Philippe a cîştigat proba de 800 m plat cu timpul de 1'46" 5/10, care constituie un nou record al ţării sale.

● **Campionatele europene de haltere** au continuat la Madrid cu întrecerile la categoria „mijlocie". Titlul a revenit sovieticului Vladimir Rîjenkov care a realizat la cele două stiluri un total de 352,500 kg (157,500 şi 195 kg). El a stabilit două noi recorduri mondiale în cea de-a patra încercare : la stilul „smuls" 161 kg, iar la „aruncat" 201,500 kg. Pe locul doi s-a clasat bulgarul Rumen Rusev cu 335 kg, urmat de F. Zielecke (R.D. Germană) — 332,500 kg.

FOTBAL. Continuîndu-şi turneul în Europa, reprezentativa de fotbal a Braziliei a jucat cu selecţionata R. F. Germania, pe care a învins-o cu scorul de 1—0 (0—0). Golul victoriei a fost înscris în minutul 73 de Dirceu. Partida a fost urmărită de peste 80 000 de spectatori.

● **Un lot de jucători de tenis de masă din R. P. Chineză** a sosit în ţara noastră pentru a participa la întîlniri prieteneşti şi la antrenamente în comun cu sportivi români. Tenismanii chinezi vor evolua la Bucureşti, Cluj şi Braşov.

viaţa internaţională

Peru. Demonstraţie de masă la Lima în sprijinul politicii guvernului Juan Velasco Alvarado

Pentru o politică de înţelegere naţională

DECLARAŢIA LUI NGUYEN HUU THO, PREŞEDINTELE PREZIDIULUI C.C. AL F.N.E. DIN VIETNAMUL DE SUD

VIETNAMUL DE SUD 16 (Agerpres). — Cu prilejul unei vizite în provincia Quang Tri, Nguyen Huu Tho, preşedintele Prezidiului Comitetului Central al Frontului Naţional de Eliberare din Vietnamul de sud, preşedintele Consiliului Consultativ al Republicii Vietnamului de Sud, a subliniat că o latură primordială a politicii F.N.E. şi G.R.P. o reprezintă politica de înţelegere naţională.

„Sîntem gata — a spus Nguyen Huu Tho — să trăim în înţelegere cu cei ce sînt de partea păcii, independenţei şi democraţiei, dar vom riposta cu hotărîre la acţiunile care subminează viaţa paşnică a poporului şi încalcă Acordul de la Paris asupra Vietnamului". Referindu-se le sarcinile care stau în faţa populaţiei, Nguyen Huu Tho a relevat prioritatea care revine restabilirii activităţilor productive, paralel cu menţinerea trează a vigilenţei.

Preşedintele N'Gouabi despre politica internă şi externă a R. P. Congo

BRAZZAVILLE 16 (Agerpres). — Preşedintele Republicii Populare Congo, Marien N'Gouabi, a acordat, recent, un interviu cotidianului algerian „El Moudjahid", în care a abordat unele probleme ale politicii interne şi externe a ţării sale. Pe plan social — a spus şeful statului congolez —, eforturile depuse pentru îmbunătăţirea condiţiei categoriilor sărace au dat rezultate evidente. O preocupare centrală a guvernului, în momentul de faţă, o constituie crearea posibilităţilor care să permită tuturor copiilor congolezi să frecventeze cursurile unei instituţii de învăţămînt. Astfel, aproape sută la sută din copiii de vîrstă şcolară au fost cuprinşi în învăţămîntul primar. Totodată, se acţionează pentru adaptarea sistemului de învăţămînt la nevoile dezvoltării interne. În acest sens a fost constituită o comisie a „Şcolii poporului", care desfăşoară o activitate susţinută pentru perfecţionarea învăţămîntului universitar.

Evocînd unele aspecte ale politicii externe, Marien N'Gouabi a reafirmat dorinţa congolezilor de a revizui unele acorduri de cooperare cu ţările occidentale, care mai păstrează caracteristicile unor relaţii tradiţionale, în dezavantajul ţării sale. Referindu-se la existenţa regimurilor coloniale în Africa, Marien N'Gouabi a spus: „Oricare ar fi durata, oricare ar fi mijloacele folosite de colonialism şi imperialism, popoarele aflate sub dominaţia portugheză şi cele din Africa australă vor obţine independenţa lor".

GENEVA: Conferinţă internaţională consacrată luptei împotriva apartheidului

GENEVA 16 (Agerpres). — La Palatul Naţiunilor din Geneva au început lucrările Conferinţei sindicale internaţionale consacrată problemelor luptei împotriva apartheidului, la care iau parte peste 300 de delegaţi din majoritatea ţărilor lumii, reprezentanţi ai unor organizaţii guvernamentale şi neguvernamentale.

Într-un mesaj adresat participanţilor, secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, apreciază conferinţa sindicală internaţională ca reprezentînd „un eveniment major în lupta, la scară mondială, contra apartheidului". „Discriminarea pe considerente de rasă, se arată în mesaj, este inumană şi nu poate fi tolerată de comunitatea internaţională. Tensiunea pe care ea o generează periclitează pacea în întreaga Africă".

„R.P.D. Coreeană va continua eforturile pentru reunificarea paşnică a patriei"

PHENIAN 16 (Agerpres). — Pak Sen Cer, vicepremier al Consiliului Administrativ al R.P.D. Coreene, care a condus delegaţia ţării sale la a treia sesiune a Comitetului de coordonare Nord-Sud, a declarat, la o conferinţă de presă, că partea nord-coreeană a depus toate eforturile pentru progresul negocierilor şi a prezentat propuneri echitabile şi raţionale în vederea unei soluţionări rapide a problemei reunificării Coreei. Printre aliile, partea nord-coreeană a propus instituirea a cinci comisii — politică, militară, diplomatică, economică şi culturală — menite să ducă la realizarea colaborării şi la promovarea schimburilor multilaterale dintre Nord şi Sud. Partea sud-coreeană a propus însă ca în stadiul actual să se constituie numai două comisii — economică şi social-culturală — şi să se realizeze schimburi numai în acest cadru limitat.

După ce şi-a exprimat regretul în legătură cu faptul că la recenta sesiune nu s-a ajuns la un acord concret, Pak Sen Cer a declarat că partea nord-coreeană va continua să depună eforturi şi pe viitor pentru reunificarea paşnică a patriei.

Plecarea lui L. Brejnev spre Statele Unite

MOSCOVA 16 (Agerpres). — Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a părăsit simbătă Moscova pentru a face o vizită oficială în Statele Unite la invitaţia preşedintelui Richard Nixon — relatează agenţia T.A.S.S.

Reuniune a Asociaţiei Danemarca-România

La Copenhaga a avut loc o reuniune a Asociaţiei Danemarca-România dedicată împlinirii a 125 de ani de la revoluţia din 1848 în Ţările Române. A vorbit despre semnificaţia evenimentului preşedintele asociaţiei, deputatul Kristian Albertsen. Au fost prezentate apoi filmele de scurt metraj „Comori din străbuni" şi „Mînăstirile din nordul Moldovei".

Preşedintele Islandei a primit delegaţia M.A.N.

REYKJAVIK 16 (Agerpres). — Delegaţia Marii Adunări Naţionale a Republicii Socialiste România, condusă de Maria Groza, vicepreşedinte al M.A.N., care face o vizită oficială în Islanda, la invitaţia Althingului, a fost primită, la 15 iunie, de preşedintele Islandei, dr. Kristjan Eldjarn. Cu acest prilej, vicepreşedintele Marii Adunări Naţionale a transmis un mesaj de salut din partea preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceaușescu.

Mulţumind, preşedintele Islandei a adresat calde urări de sănătate preşedintelui Nicolae Ceauşescu şi de prosperitate poporului român. În convorbirea avută preşedintele Islandei a evocat cu interes şi plăcere scurta vizită a preşedintelui Nicolae Ceauşescu la Reykjavik, convorbirea interesantă şi utilă care a avut loc cu acest prilej.

ÎN PREZENŢA A ZECI DE MII DE OAMENI, LA VENEŢIA S-A DESCHIS FESTIVALUL NAŢIONAL AL ZIARULUI „L'UNITÀ"

Întreaga Veneţie, îmbrăcată în haine de sărbătoare, a participat simbătă la inaugurarea Festivalului naţional al ziarului „l'Unità", cotidian al Partidului Comunist Italian. Pînă în primele ore ale dimineţii de simbătă, în toate pieţele oraşului, în diferitele zone care vor găzdui, de-a lungul celor 9 zile, întîlnirile şi spectacolele festivalului, comuniştii şi simpatizanţii ai partidului au lucrat cu acelaşi entuziasm şi dăruire la finisarea ultimelor detalii ale acestei mari sărbători a presei comuniste italiene.

Aşa cum se ştie, la actuala ediţie a festivalului România este invitată de onoare, în aceasta reflectîndu-se legăturile de solidaritate frăţească şi strînsă colaborare dintre comuniştii români şi cei italieni, stima şi prietenia reciprocă dintre popoarele României şi Italiei.

În numărul festiv, consacrat acestei manifestări, ziarul „l'Unità" a publicat pe prima pagină mesajul adresat participanţilor de secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarăşul Nicolae Ceauşescu — mesaj cu unanime ecouri pozitive. „Am apreciat mult gestul şi atenţia prin care conducătorul partidului şi statului român, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a onorat sărbătoarea presei noastre comuniste, care s-a inaugurat astăzi la Veneţia — a declarat tovarăşul Rino Seri, secretarul Federaţiei regionale Veneţia a P.C. Italian. În aceasta vedem atît preţuirea şi stima pe care poporul român le nutreşte faţă de poporul italian, cît şi consideraţia de care se bucură P.C.I., în ţara dv., comuniştii italieni, activitatea pe care o desfăşurăm. Ne bucură, în acelaşi timp, în mod deosebit, participarea României la festival, colaborarea şi înţelegerea de care tovarăşii şi prietenii noştri din România au dat dovadă în pregătirea şi reuşita acestei tradiţionale manifestări a P.C.I. Este o mărturie din cele mai grăitoare a relaţiilor de caldă prietenie şi colaborare, a faptului că cele două partide ale noastre se află alături în largul front antiimperialist, în lupta comună pentru cauza socialismului în lume".

Ziarul „l'Unità" consacră, de asemenea, un supliment special de patru pagini României. Evidenţiind paleta largă a prezenţei româneşti la festival, suplimentul cuprinde numeroase articole şi reportaje care înfăţişează realizările României în multiple domenii, aspectele pregnante ale politicii active de pace şi colaborare promovată cu consecvenţă de partidul şi statul nostru, scoţînd în evidenţă evoluţia mereu ascendentă a relaţiilor dintre cele două ţări şi partide.

Separat de acest supliment, în cursul dimineţii la Veneţia a apărut şi o revistă specială „Scintea" pentru Festivalul naţional de la Veneţia al ziarului «l'Unità»". Editată, în colaborare, de redacţiile ziarelor „Scinteia" şi „l'Unità" şi realizată într-o formă grafică atractivă, revista cuprinde o suită de articole — „P.C.R.—P.C.I., simboluri ale unei prietenii frăţeşti", „România se prezintă", înfăţişînd trăsături de bază ale politicii externe a partidului şi statului şi aspecte din actualitatea socialistă a ţării. „Fiţi bine veniţi în satul românesc", consacrat prezentării principalelor manifestări cultural-artistice ce vor fi susţinute în cadrul festivalului, precum şi diferite alte materiale prezentînd date geografice, istorice şi economico-sociale, locuri pitoreşti ale României, informaţii de interes turistic etc.

Venind din toate cartierele Veneţiei, din întreaga regiune Veneto şi din celelalte regiuni ale Italiei, comuniştii, membrii Federaţiei Tineretului Comunist Italian, oamenii muncii s-au întîlnit în cursul după-amiezii în Piazza Santo Stefano, unde a avut loc mitingul care a marcat deschiderea oficială a festivalului organului de presă al P.C.I. Marea adunare populară — la care au participat circa 10 000 de persoane — s-a desfăşurat sub lozinca „Împotriva fascismului — unitatea popoarelor". Au participat delegaţiile străine, între care grupul de ziarişti români, condus de tovarăşul Alexandru Ionescu, redactor-şef al ziarului „Scinteia".

Gastone Angelini, secretarul Federaţiei P.C.I. din Veneţia, şi-a început cuvîntul de deschidere a mitingului mulţumind secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, „pentru nobilul mesaj de prietenie adresat comuniştilor italieni, sărbătorii ziarului „l'Unità". La tribună au urcat, apoi, membri ai Federaţiei Internaţionale a Rezistenţilor Antifaşciştii, care au evocat lupta popoarelor împotriva imperialismului, a fascismului. A luat cuvîntul, în continuare, Giancarlo Pajetta, membru al Biroului Politic şi al Direcţiunii Partidului Comunist Italian, care s-a referit la o serie de probleme ale politicii italiene, la lupta P.C.I. pentru democraţie, pentru pace.

Mitingul s-a încheiat printr-o mare demonstraţie populară desfăşurată pe străzile şi pieţele principale ale Veneţiei.

În cursul serii au avut loc spectacole muzicale şi de teatru, oferite de gazde şi de oaspeţi, între care şi artişti români.

Cînd transmitem aceste rînduri, „oraşul dintre ape", feeric luminat, trăieşte primele ore pline ale festivalului. Porţile „Satului românesc" s-au deschis larg numerosului public, care, din primele momente, îşi manifestă interesul viu faţă de ţara noastră, avînd cuvinte de caldă apreciere pentru contribuţia românească la reuşita festivalului.

Pentru zilele următoare sînt prevăzute numeroase alte manifestări — dar încă de pe acum se poate aprecia că, debutînd fericit, festivalul presei comuniste italiene, participarea românească la acest festival se vor înscrie ca un aport de seamă în dezvoltarea relaţiilor dintre Partidul Comunist Român şi Partidul Comunist Italian, dintre cele două ţări şi popoare prietene.

Radu BOGDAN

Veneţia, 16 iunie

agenţiile de presă transmit:

Numărul membrilor P. C. Italian

era, la 15 iunie, de 1 587 205 — cel mai mare număr de membri înregistrat de acest partid pînă în prezent — informează ziarul „l'Unità". „Anul trecut — scrie ziarul — partidul a înregistrat un rezultat de o mare importanţă în dezvoltarea forţei sale organizate, numărul membrilor săi a sporit cu peste 63 000". Ziarul scrie în continuare că intrarea în partid a unui mare număr de oameni ai muncii, mai ales muncitori şi tineri, se datorează faptului că P.C.I. a urmat o linie politică justă, a acţionat pentru unitatea tuturor forţelor democratice în lupta pentru democraţie şi progres social, împotriva neofascismului.

Preşedintele R.S.F. Iugoslavia,

Iosip Broz Tito, a avut, simbătă, o nouă convorbire cu premierul indian Indira Gandhi. S-au discutat probleme legate de pregătirea viitoarei conferinţe a ţărilor nealineate, ce va avea loc la Alger. În cursul convorbirii, preşedintele Tito s-a referit la procesele pozitive care au loc în Europa şi la pregătirile pentru viitoarea conferinţă de securitate şi colaborare.

Delegaţia Comitetului naţional pentru relaţii S.U.A.-China,

condusă de W.M. Blumenthal şi C.W. Yost, care se află într-o vizită la Pekin, a fost primită de premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, Ciu En-lai, şi ministrul adjunct al afacerilor externe, Ciau Kuan-hua. A avut loc o convorbire prietenească.

Convorbiri italo-volteze.

Preşedintele Italiei, Giovanni Leone, a conferit cu preşedintele Republicii Volta Superioară, Sangoule Lamizana, aflat în vizită la Roma. Apoi, preşedintele voltez s-a întîlnit cu o serie de oficialităţi italiene, examinînd diverse aspecte ale cooperării economice între cele două ţări.

Ministrul de externe al R.P. Bulgaria,

Petăr Mladenov, a avut simbătă o întrevedere cu Peko Dapcevici, preşedintele Grupului interparlamentar iugoslav, vicepreşedinte al Adunării Federale a R.S.F. Iugoslavia. Au fost examinate probleme ale relaţiilor bulgaro-iugoslave, precum şi probleme ale situaţiei internaţionale.

Noul preşedinte argentinean,

Hector Campora, aflat într-o vizită la Madrid, a conferit simbătă cu Juan Peron, relatează agenţia Reuter. În centrul discuţiilor, arată agenţia, s-au situat probleme referitoare la reintoarcerea în patrie a fostului preşedinte al Argentinei.

Acord de credit polono-american.

Walter Sauer, vicepreşedinte al Consiliului de conducere al Băncii americane de import-export, a semnat la Varsovia un acord de credit cu Banca comercială poloneză. Walter Sauer a avut, totodată, convorbiri cu ministrii finanţelor şi comerţului exterior şi cu reprezentanţi ai conducerii Comisiei de Stat a Planificării şi Camerei de Comerţ Exterior.

Ministrul afacerilor externe al R.P. Chineze,

Ci Pin-fei, va începe azi o vizită oficială în Pakistan.

O întîlnire europeană împotriva neonazismului şi neofascismului

se desfăşoară la Bruxelles. Participă sociologi, istorici, oameni politici, foşti participanţi la mişcarea europeană de rezistenţă din 17 state, printre care şi România.

A treia etapă a sesiunii „itinerante" a Consiliului O.N.U. pentru Namibia

a început simbătă la Kinshasa. După cum se ştie, primele două etape ale sesiunii s-au desfăşurat în capitalele Tanzaniei şi Zambiei. Membrii Consiliului O.N.U. pentru Namibia îşi continuă, la Kinshasa, dezbaterile asupra modalităţilor de sistare a administrării ilegale a teritoriului namibian de către regimul rasist din Republica Sud-Africană.

Vicepremierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze,

Li Sien-nien, şi ministrul comerţului exterior, Pai Sian-kuo, au primit, simbătă, pe Otto Wolff von Amerongen, preşedintele Comitetului din R. F. Germania pentru promovarea relaţiilor economice cu ţările socialiste.

Prima rundă de consultări

în vederea soluţionării crizei guvernamentale din Italia, declanşate ca urmare a demisiei cabinetului de coaliţie condus de Giulio Andreotti, s-a încheiat vineri. Preşedintele Giovanni Leone a avut convorbiri cu trei foşti prim-miniştri: Mario Scelba, Mariano Rumor şi Emilio Colombo. La sfîrşitul consultărilor nu au fost făcute declaraţii. Cea de-a doua rundă de consultări va începe luni. Şi de această dată, şeful statului italian se va consulta cu liderii tuturor partidelor politice.

Timp de patru zile, ţara noastră a avut ca oaspete pe preşedintele Republicii Volta Superioară, general Sangoulé Lamizana, care, la invitaţia preşedintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, a făcut o vizită oficială în România. Ambianţa de sinceră prietenie şi deplină înţelegere ce a caracterizat convorbirile oficiale, calda ospitalitate cu care a fost întîmpinat înaltul oaspete de populaţia Capitalei, în judeţele Argeş şi Braşov, în întreprinderile şi instituţiile vizitate sînt o mărturie a sentimentelor de preţuire pe care îi le nutresc cele două popoare, a voinţei lor de a se cunoaşte mai bine, de a-şi lărgi colaborarea.

Perspective rodnice pentru dezvoltarea prieteniei şi colaborării româno-volteze

După cum este cunoscut, punînd în centrul activităţii sale internaţionale întărirea prieteniei şi colaborării frăţeşti cu toate ţările socialiste, România acordă o atenţie constantă dezvoltării legăturilor sale cu ţările care şi-au cucerit recent independenţa şi, în acest cadru, cu tinerele state africane. Sprijinind lupta dreaptă a popoarelor din Africa pentru făurirea propriei lor istorii, pentru crearea unei economii de sine stătătoare, România socialistă îşi exprimă întreaga sa consideraţie pentru realizările obţinute de Volta Superioară pe făgaşul apărării şi consolidării independenţei sale politice şi economice, pentru lichidarea grelei urmări a dominaţiei coloniale şi valorificarea potenţialului uman şi material de care dispune, în interesul dezvoltării naţionale.

Convorbirile dintre cei doi şefi de stat au reliefat interesul reciproc în ce priveşte dezvoltarea conlucrării bilaterale, cît şi a colaborării pe plan internaţional, în scopul promovării idealurilor libertăţii şi dreptăţii, creării unui climat de destindere şi securitate propice afirmării nestingherite a tuturor popoarelor, înfăptuirii aspiraţiilor lor de progres şi bunăstare.

Aceste năzuinţe şi-au găsit o oglindire vie în **Declaraţia solemnă comună** semnată la Bucureşti. Document de înaltă semnificaţie politică, izvorît din preocuparea de a da un conţinut mai bogat relaţiilor reciproce, declaraţia cristalizează şi proclamă principiile pe care cele două state înţeleg să-şi fundamenteze atît raporturile bilaterale, cît şi legăturile lor cu celelalte ţări. Înscriind ca principii drepturi inalienabile ale fiecărui popor de a-şi alege sistemul său politic, economic şi social; independenţa şi suveranitatea naţională; dreptul de a dispune de resursele naturale, conform intereselor naţionale; deplina egalitate între state; dreptul de a participa la examinarea şi rezolvarea problemelor internaţionale de interes comun; avantajul reciproc; cooperarea în scopul menţinerii păcii şi securităţii internaţionale; neamestecul în treburile interne; inviolabilitatea frontierelor; abţinerea de la folosirea forţei sau ameninţării cu forţa; reglementarea diferendelor numai prin mijloace paşnice — declaraţia consacră norme de relaţii internaţionale în deplină concordanţă cu cerinţele esenţiale ale dezvoltării contemporane.

Sintetizînd bunele rezultate care încununează vizita şefului statului voltez în România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu arăta: **„Aceste rezultate vor avea o influenţă pozitivă asupra relaţiilor dintre popoarele noastre, vor contribui la o bună conlucrare, atît în domeniile economice, cît şi în activitatea pe plan internaţional, în lupta împotriva colonialismului şi neocolonialismului, pentru o politică nouă, de colaborare şi de pace, pe principiile deplinei egalităţi şi respectului reciproc între toate naţiunile lumii".** La rîndul său, preşedintele Sangoule Lamizana, subliniind că şederea sa în ţara noastră **„dobîndeşte valoarea unei experienţe excepţionale, ţinînd seama de apropierile care se întrevăd posibile în toate domeniile între România şi Volta Superioară"**, a relevat că documentele semnate la Bucureşti **„vor deveni de acum înainte baza noastră de plecare pentru dezvoltarea colaborării între cele două ţări, în beneficiul celor două popoare".**

Justeţea acestor aprecieri este pe deplin dovedită de perspectivele concrete ale relaţiilor româno-volteze care, deşi se află la începutul lor, au posibilitatea să se dezvolte continuu. În acest sens, în cadrul convorbirilor a fost exprimată hotărîrea celor două ţări de a acţiona pentru dezvoltarea schimburilor comerciale în baza acordului existent, care a fost completat cu un protocol semnat în timpul vizitei. În scopul diversificării relaţiilor economice bilaterale, s-a convenit să se dezvolte cooperarea pe termen lung în domeniile minier, agricol, industrial, al transporturilor. Perspective favorabile deschide acordul de colaborare culturală şi ştiinţifică, semnat cu prilejul vizitei.

Convorbirile dintre cei doi preşedinţi au prilejuit un larg tur de orizont asupra problemelor actuale ale vieţii internaţionale, constatîndu-se identitatea sau convergenţa punctelor de vedere într-o serie de probleme internaţionale majore. Necesitatea întăririi unităţii frontului antiimperialist, a respectării cu stricteţe a dreptului fiecărui popor de a decide de sine stătător asupra destinelor şi căilor dezvoltării sale, rolul important al statelor mici şi mijlocii în eforturile pentru statornicirea unui climat de securitate şi cooperare, sprijinirea fermă a popoarelor care luptă pentru cucerirea independenţei naţionale, condamnarea hotărîtă a politicii colonialismului, rasismului şi apartheidului au fost principalele coordonate ce au ilustrat convorbirile. A fost evidenţiată importanţa deosebită pe care o prezintă reducerea şi lichidarea decalajelor dintre ţările în curs de dezvoltare şi cele avansate din punct de vedere economic, subliniindu-se că pentru lichidarea fenomenului subdezvoltării economice sînt necesare eforturi susţinute din partea fiecărei ţări pentru valorificarea resurselor sale, asigurarea sprijinului material al ţărilor dezvoltate, precum şi înlăturarea oricăror obstacole din relaţiile economice interstatale.

Cei doi preşedinţi au reafirmat hotărîrea ţărilor noastre de a acţiona, împreună cu celelalte state, pentru oprirea cursei înarmărilor, lichidarea bazelor militare şi retragerea trupelor de pe teritoriile străine, apreciind că **în procesul de dezangajare militară este de o importanţă deosebită recunoaşterea şi respectarea Africii ca zonă denuclearizată şi transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii şi bunei înţelegeri, lipsită de arme nucleare.**

Prin rezultatele rodnice cu care s-a încheiat, vizita şefului statului voltez în România aduce o contribuţie însemnată la lărgirea şi întărirea raporturilor de prietenie dintre cele două ţări, înscriindu-se în bogata activitate de contacte şi convorbiri la nivelul cel mai înalt, promovată de România cu fermitate, ca metodă dintre cele mai rodnice de abordare eficientă a problemelor internaţionale în zilele noastre.

Exprimîndu-şi satisfacţia faţă de bunele rezultate ale vizitei preşedintelui Sangoule Lamizana, opinia publică din România înnărăcăseşte convingerea că relaţiile de prietenie româno-volteze se vor dezvolta în continuare în folosul ambelor ţări şi popoare, al cauzei păcii şi colaborării internaţionale.

Augustin BUMBAC

Folosirea spaţiului extraatmosferic în folosul tuturor statelor

Intervenţia reprezentantului român în grupul de lucru pentru radiodifuziunea directă prin sateliţi

NEW YORK 16 (Agerpres). — La New York se desfăşoară lucrările grupului de lucru pentru radiodifuziunea directă prin sateliţi, organism înfiinţat de Comitetul O.N.U. pentru folosirea paşnică a spaţiului extraatmosferic.

Reprezentantul ţării noastre, Dumitru Ceaşu, a arătat că scopul activităţilor O.N.U. în acest domeniu trebuie să fie acela de a stimula cooperarea internaţională, de a crea condiţii pentru ca explorarea şi utilizarea spaţiului extraatmosferic să se facă în folosul tuturor statelor şi în interesul dezvoltării de relaţii amicale şi de înţelegere reciprocă între popoare, potrivit principiilor Cartei.

În vederea reglementării activităţilor de radiodifuziune şi televiziune directă prin sateliţi, reprezentantul ţării noastre s-a pronunţat pentru elaborarea unui instrument internaţional de referinţă, a unei convenţii enunţînd principii şi norme care să garanteze respectarea suveranităţii statelor, neamestecul în treburile lor interne, liberul acces al tuturor statelor la aplicaţiile acestei noi tehnici. Un asemenea instrument — a adăugat el — trebuie să prevadă obligaţia statelor de a asigura emisiunilor de radio-televiziune directă prin sateliţi, adresate altor state, un conţinut corespunzător normelor de drept şi moralei internaţionale.

MISIUNEA „SKYLAB"

● Pregătiri în vederea încheierii activităţii primului echipaj ● Au fost obţinute cele mai bune imagini ale unei erupţii solare

HOUSTON 16 (Agerpres). — În cursul zilei de vineri, membrii echipajului „Skylab" au început pregătirile în vederea încheierii misiunii lor printr-o inspectare îmănunţită a cabinei „Apollo" cu care vor reveni pe Terra. Comandantul de bord Charles Conrad a comunicat Centrului de control de la Houston că întregul echipament al cabinei „Apollo" pare a se afla în perfectă stare de funcţionare.

O parte importantă a zilei a fost consacrată studierii Soarelui. Astronautul Paul Weitz a observat o erupţie solară, devenind, în felul acesta, primul om care a putut studia un asemenea fenomen fără a fi stînjenit de impurităţile atmosferei. Imaginile exploziei solare surprinse cu ajutorul camerelor de luat vederi, ataşate la telescopul de la bordul laboratorului orbital „Skylab", sînt cele mai clare obţinute pînă în prezent de astronomii americani — „de sute de ori mai bune decît tot ce am avut pînă acum", după cum apreciază dr. Giusseppi Vaiani, unul din principalii cercetători ai misiunii. Paul Weitz a reuşit să activeze camerele de luat vederi aproape simultan cu momentul declanşării exploziei solare, astfel încît au fost înregistrate toate fazele acesteia. Explozia, care s-a produs în apropiere de centrul discului solar, a făcut ca strălucirea astrului în această zonă să fie de 10 ori mai puternică decît cea normală şi a proiectat în spaţiu cantităţi gigantice de gaze solare. Fenomenul a durat în total 20 de minute şi a acoperit o suprafaţă de aproximativ 25 000 mile pătrate din discul solar.

Între timp, la Cape Kennedy au început pregătirile în vederea lansării, la 27 iulie, a celui de-al doilea echipaj al misiunii „Skylab".

BRUXELLES

EXPOZIŢIA „BUCUREŞTI — CAPITALA ROMÂNIEI"

La palatul primăriei din capitala Belgiei, remarcabil monument de arhitectură edificat în secolul al XVI-lea, a fost deschisă, vineri, expoziţia „Bucureşti — capitala României". Printr-un mare număr de imagini fotografice, alb-negru şi color, expoziţia înfăţişează publicului bruxellez o suită de elemente sugestive din peisajul bucureştean, instantanee surprinzînd aspecte din viaţa trepidantă, în continuă înnoire, a capitalei noastre, din activitatea multilaterală a cetăţenilor primului oraş al României. Fotografiile, numeroase din acestea de mari dimensiuni, sînt fericit însoţite, în cadrul expoziţiei, de o multitudine de piese de artizanat, ceea ce conferă manifestării un caracter mai cuprinzător şi dă vizitatorului posibilitatea de a pătrunde mai adînc în înţelegerea fenomenului românesc contemporan.

Organizată sub patronajul Ambasadei române la Bruxelles, la iniţiativa Asociaţiei culturale Belgia-România, expoziţia a devenit încă din prima zi o prezenţă prestigioasă în cadrul atît de propice al celebrei Grand Place. Fapt probat, între altele, de participarea, la actul inaugural, a unor eminente personalităţi ale vieţii publice belgiene, printre care senatorul Georges Dujardin, preşedintele Consiliului cultural francez, L. Cooremans, primarul oraşului Bruxelles, academicianul Jean Absil, preşedintele Asociaţiei culturale Belgia-România, a unui mare număr de vizitatori, locuitori ai Bruxellesului, dornici, ca şi pe această cale, să cunoască România.

N. Popescu-BOGDĂNEŞTI

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Din străinătate, abonamentele se fac prin „ROMPRESFILATELIA" Bucureşti — Calea Griviţei nr. 64—66 P.O.B. — 2001. Tiparul: Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII
60 360